

สภาการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ลัดกี ธงชัย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

THE SITUATION OF GUIDANCE MANAGEMENT IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA PHRAE

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Educational Administration

May 2022

Copyright 2022 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ของ ลักกี้ ธงชัย

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุชา กอนพวง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติ บุรณะชาติ)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชระ จตุพร)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. รักษิต สุทธิพงษ์)

เรื่อง:	สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	ลัดกี้ ธงชัย, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2565
อาจารย์ที่	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติ บุรณะชาติ
ปรึกษา:	
คำสำคัญ:	สภาพการบริหารงานแนะแนว, ผู้บริหารสถานศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 16 โรงเรียน ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามาเน่ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 258 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ่

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 3) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title: THE SITUATION OF GUIDANCE MANAGEMENT IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA PHRAE

Author: Lucky Thongchai, Independent Study: M.Ed. (Educational Administration), University of Phayao, 2022

Advisor: Assistant Professor Dr. Santi Buranachart

Keywords: The Situation of Guidance Management, School Administrators

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study the teachers' opinions on the situation of guidance management in schools under the Secondary Educational Service Area Phrae and 2) to compare the teachers' opinions on the situation of guidance management in schools under the Secondary Educational Service Area Phrae classified by work experience and school size. The samples were 258 teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Phrae, selected by using the sample size tables of Yamane and stratified random sampling. The instrument used was a 5 level estimation scale questionnaire. The statistics in the analysis were percentage, mean, standard deviation, and One-way ANOVA. In case a significant difference was found, the pairwise comparison using the Scheffe's test was made.

The results of the research showed that 1) the result of teachers' opinions toward the situation of guidance management in schools under the Secondary Educational Service Area Phrae in both overall and aspect were at a high level. 2) The comparison of the situation of guidance management in schools under the Secondary Educational Service Area Phrae classified by work experience showed no statistically significant difference. And 3) The comparison of the situation of guidance management in schools under the Secondary Educational Service Area Phrae classified by school size was obviously found the difference with the statistical significance at .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ บุรณะชาติ อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ให้ คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภวิกา ภักษา อาจารย์กลุ่มวิชาจิตวิทยาและ การแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤดี กมลสวัสดิ์ อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย (ค.ม.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และนายอนุรักษ์ วงศ์ชัยพาณิชย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชำนาญการ พิเศษโรงเรียนลองวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ที่ให้การอนุเคราะห์ ให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้า ครั้งนี้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และคณะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แพร่ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บ ข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน รวมทั้งมหาวิทยาลัยพะเยา ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนให้คำแนะนำระหว่างการศึกษามาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีมาจากวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ลัคกี้ ธงชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับงานแนะแนวในสถานศึกษา	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
กรอบแนวคิดการวิจัย	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39

การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของ สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา.....	52
บทที่ 5 บทสรุป.....	59
สรุปผลการวิจัย	59
อภิปรายผลการวิจัย	61
ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	68
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	69
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	70
ภาคผนวก ค ผลการตรวจค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามเพื่อ การวิจัย (Item Congruence Index: IOC).....	75
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)	79
ประวัติผู้วิจัย	91

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงประเด็นการพิจารณาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน	35
ตาราง 2 แสดงข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา	38
ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาพรวมของสภาพการ บริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แพร่	46
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะ แนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการ วางแผนและจัดโครงสร้าง	47
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะ แนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการ บริหารทรัพยากรบุคคล	48
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะ แนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านปัจจัย สนับสนุนการบริหารงานแนะแนว	49
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะ แนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการมี ภาคีเครือข่ายส่วนร่วม	50
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะ แนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการ ประเมินผลและรายงานผล	51

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนว ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ในภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	53
ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ในภาพรวม จำแนก ตามขนาดของสถานศึกษา	54
ตาราง 12 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe') เกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาแพร่ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา	55
ตาราง 13 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe') เกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว จำแนกตามขนาด ของสถานศึกษา.....	56
ตาราง 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe') เกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาแพร่ ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา	57
ตาราง 15 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe') เกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาแพร่ ด้านการประเมินผลและรายงานผล จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	58

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่	36
--	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าต้องอาศัยกำลังคนและทุนมนุษย์เป็นที่ยอมรับโดยกว้างขวางทางเศรษฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ว่าเป็นปัจจัยการผลิต ตลอดจนปัจจัยด้านสังคมสิ่งแวดล้อมที่สำคัญยิ่ง อันเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสำเร็จและความยั่งยืนขององค์การและสังคม เพราะฉะนั้น องค์การและสังคมจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนเพื่อเป็นต้นทุนสำคัญสู่การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริบทสังคม เศรษฐกิจ ฐานความรู้ ซึ่งความรู้เป็นเครื่องมือและกลไกหลักในการสร้างความแตกต่างในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องด้วยความสำคัญของคนดังกล่าว การศึกษาจึงถูกให้ความสำคัญในฐานะเครื่องมือหลักของรัฐและองค์กรทางสังคมที่จะใช้ในการพัฒนาคน การศึกษาถูกคาดหวังสูงในการแก้ปัญหาการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญอันจะก่อให้เกิดความยั่งยืนความเป็นธรรม ความสมดุลในสังคม ดังนั้น จึงจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูจะต้องทบทวนวัตถุประสงค์ ตลอดจนหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ซึ่งบางสังคมมุ่งเน้นแต่เพียงการพัฒนาทักษะและความรู้ เพื่อความอยู่รอดและการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ในอดีตประชากรโลกยุคใหม่ซึ่งเป็นความหวังของสังคมในการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กันอันประกอบด้วยสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จำเป็นต้องได้รับการศึกษาให้มีคุณลักษณะที่ดี เคารพเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้อื่น อนุรักษ์วัฒนธรรม ความเป็นมาในอดีต อยู่ในโลกด้วยการบริโภคที่พอเพียงรับผิดชอบต่อสังคม สำนึกถึงบทบาทสิทธิความรับผิดชอบของตนเองในฐานะสมาชิกของสังคม การปรับทัศนคติที่เปิดกว้างเรียนรู้การพัฒนาด้านภาษา (จอมพงศ์ มงคลวนิช, 2556, หน้า 2)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ซึ่งได้กำหนดโครงสร้างสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ

การงานอาชีพ และภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้หลักสูตรยังได้กำหนดให้กิจกรรมแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่รักเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น รู้จักแสวงหาใช้ข้อมูลสารสนเทศวางแผนการเรียน อาชีพ การดำเนินชีวิต การพัฒนาบุคลิกภาพปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต ค่านิยมที่ดี มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, หน้า 25)

การแนะแนวมุ่งให้นักเรียนมีสมรรถนะด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม มีสุขภาวะที่ดี มีทักษะชีวิตและทักษะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีพันธกิจ เพื่อ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยใช้กระบวนการแนะแนวและให้คำปรึกษา ให้มีสมรรถนะด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคมเพื่อการศึกษาและการมีงานทำ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน ให้มีสุขภาวะที่ดี มีทักษะชีวิต และทักษะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ 21 ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครูแนะแนว ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการแนะแนว พัฒนาระบบการแนะแนว ในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริม สนับสนุน และสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือด้านการแนะแนว (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2562, หน้า 1)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ได้กำหนดกลยุทธ์ที่ 4 ในแนวนโยบายตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ได้แก่ การสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ซึ่งมีโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนว คือ โครงการมหกรรมแนะแนวการศึกษาต่อและการมีงานทำ ครั้งที่ 1 ประจำปีงบประมาณ 2564 มีหลักการและเหตุผล ในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการขาดแคลนตลาดแรงงานในประเทศไทย ซึ่งมีสาเหตุ และปัจจัยมาจากกำลังผลิตและแรงงานไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และช่วงวัยกลางคนในปัจจุบันมีการเลือกศึกษาและเลือกประกอบอาชีพอย่างไร้ทิศทาง ส่งผลทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และเกิดปัญหาการว่างงานขึ้น การแนะแนวเพื่อการศึกษาและการมีงานทำ เป็นการให้บริการนักเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในวัยเรียนที่กำลังจะเข้าสู่การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปและกำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อให้มีความรู้ด้านการศึกษาด้านอาชีพ การเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมถึงให้คำแนะนำ แนวทางการศึกษาต่อ ตลอดจนการประกอบอาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกศึกษา หรือการเลือกประกอบอาชีพให้ตรงกับบุคลิกภาพ ความถนัด ความรู้ ความสามารถ และความต้องการของ

ตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต ในการนี้ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาแพร่ เป็นโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 นักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องได้รับความรู้ ความเข้าใจตรงตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และบุคลิกภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงานและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข ลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงงาน ออกจากงาน ทำให้ประสบผลสำเร็จในอาชีพของตนเอง ในอนาคตนั้น กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีภารกิจในการให้การส่งเสริม สนับสนุนเพื่อยกคุณภาพชีวิตของนักเรียนจึงได้จัดทำโครงการ ตลาดนัดวิชาการ ครั้งที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2564 เพื่อให้นักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ได้รับความรู้ ความเข้าใจในตนเองเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่, 2564, หน้า 146)

หลักการแนะแนวนั้นมีสิ่งสำคัญที่ควรคำนึง คือ เป็นงานบริการที่ช่วยให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การแนะแนวเป็นการบริการที่จัดให้กับทุกคนมีความสำคัญต่อชีวิตในทุกๆระยะ จึงต้องยึดถือเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ ยึดหลักความจริงที่ว่ามนุษย์ทุกคนมีคุณค่า มีความสามารถต้องช่วยให้บุคคลสามารถสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิตที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งเอาไว้ การยึดหลักสิทธิเสรีภาพระหว่างบุคคล การแนะแนวจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง จึงต้องมีการวางแผนการทำงานระยะยาว เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย การแนะแนวเป็นกระบวนการที่ยืดหยุ่นได้ การแนะแนวจะประสบความสำเร็จได้ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร ผู้รับบริการ บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ของสถานศึกษา ผู้แนะแนวจึงต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรู้เรื่องการแนะแนว ผ่านการฝึกอบรมทางการแนะแนว มีการประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวอยู่เสมอ จากหลักการดังกล่าว การบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษามีความสำคัญและจำเป็นต่อผู้เรียน เพราะเป็นการพัฒนาคนโดยองค์รวม ทั้งทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจ เป็นการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเผชิญกับปัญหาทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างผู้มีปัญญา รู้เท่าทันโลก เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีชีวิตที่มีความสุขทั้งทางกาย จิตใจ และสังคม สามารถปรับตนเองให้เข้ากับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน มีผลทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ สามารถบูรณาการความคิด ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรมและเทคโนโลยีให้เข้าสู่วิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสม เต็มที่เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติ (รัตนา เมืองจินดา, 2553, หน้า 15)

งานแนะแนวเป็นงานหลักที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจึงจะสามารถจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรได้ แต่จากสภาพการณ์ที่ปรากฏ พบว่า มีปัจจัยซึ่งไม่เอื้อให้สถานศึกษาดำเนินงานแนะแนวที่เป็นผลต่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง และไม่เป็นไปตามมาตรฐานการแนะแนว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2559, หน้า ข)

ด้วยนโยบายให้ใช้การแนะแนวในสถานศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชน เพื่อให้มีสมรรถนะสำคัญด้วยการมีทักษะเพื่อการทำงานในโลกของงานในศตวรรษที่ 21 คือ เรียนแล้วมีงานทำดังกล่าว สถานศึกษามัธยมศึกษาหลายแห่งมีปัญหาในการปฏิบัติ เพราะสถานศึกษามัธยมหลายแห่งได้แต่งตั้งครูที่มีวุฒิทางการศึกษาอื่นและสังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นให้ปฏิบัติหน้าที่ครูแนะแนว เพราะขาดครูแนะแนว จึงมีผลทำให้ครูแนะแนวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนวในสถานศึกษาได้เต็มที่ และไม่เต็มเวลา การคิดสร้างสรรค์กิจกรรมแนะแนวที่สอดคล้องการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการพัฒนาของโลกในปัจจุบันที่พัฒนามาจากการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงมีน้อยมาก มีเพียงแต่ปฏิบัติงานตาม 5 บริการแนะแนว ในสถานศึกษา คือ 1) งานบริการศึกษารวบรวมข้อมูล 2) งานบริการสารสนเทศ 3) งานบริการให้คำปรึกษา 4) งานบริการจัดวางตัวบุคคล และ 5) งานบริการติดตามผล ซึ่งทั้ง 5 บริการแนะแนว ดำเนินการภายใต้ 3 ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา คือ 1) การแนะแนวด้านการศึกษา 2) การแนะแนวด้านอาชีพ 3) การแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม โดยทั้ง 3 ขอบข่าย ดำเนินการตามลักษณะภารกิจของการแนะแนวในสถานศึกษา 3 ลักษณะภารกิจ คือ 1) จัดกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 2) จัดบริการแนะแนว 3) จัดกิจกรรมและโครงการที่สนับสนุนให้บรรลุเป้าหมายของการแนะแนวและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แต่ทักษะของครูแนะแนวใน 5 บริการ ยังต้องได้รับการพัฒนา (สมเกียรติ เจษฎากุลทวี, 2563, หน้า 273)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น เห็นได้ว่า สถานศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ต้องจัดสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ครบสมบูรณ์ตามหลักสูตรการศึกษา ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา จึงสนใจศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่แตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการศึกษาแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านตัวแปร และขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง
2. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล
3. ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว
4. ด้านการมีภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม
5. ด้านการประเมินผลและรายงานผล

ขอบเขตด้านประชากรประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 728 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของ ยามาเน่ (กชพรพรรณ สุทธิศิริพงษ์, 2562, หน้า32) ที่คำนวณจากระดับความคาดเคลื่อนที่ .05 และการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้นในการสุ่ม ทั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 258 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา ดังนี้

1.1 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

- 1.1.1 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 1-5 ปี
- 1.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 6-10 ปี
- 1.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 11-15 ปี
- 1.1.4 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 16 ปีขึ้นไป

1.2 ขนาดของสถานศึกษา

- 1.2.1 สถานศึกษาขนาดเล็ก
- 1.2.2 สถานศึกษาขนาดกลาง
- 1.2.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่
- 1.2.4 สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง
- 2.2 ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล
- 2.3 ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว
- 2.4 ด้านการมีภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม
- 2.5 ด้านการประเมินผลและรายงานผล

ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาข้อมูลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

สภาพการบริหารงานแนะแนว หมายถึง การบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง 2) ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล 3) ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว 4) ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม 5) ด้านการประเมินผลและรายงานผล

1. ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง หมายถึง สถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว มีการจัดระบบบริหารและโครงสร้างการบริหารจัดการงานแนะแนว มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานแนะแนว และมีการประชุมวางแผนการบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน

2. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล หมายถึง สถานศึกษามีคณะกรรมการพร้อมทั้ง กำหนดบทบาทและภารกิจที่ชัดเจน มีการจัดครูแนะแนวหรือครูผู้ทำหน้าที่งานแนะแนว อย่างเพียงพอ มีการส่งเสริมอบรมความรู้ด้านงานแนะแนวแก่ครูผู้สอนและมีการนิเทศ การสอนวิชาแนะแนว

3. ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว หมายถึง สถานศึกษามีอาคาร สถานที่เหมาะสมกับการดำเนินงานแนะแนว มีเครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานที่เพียงพอ และมีนวัตกรรมทางการแนะแนว

4. ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม หมายถึง สถานศึกษามีการประสานภาคี เครือข่ายกับคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน มีการประสานภาคีเครือข่ายกับผู้นำชุมชน มีการประสานภาคีเครือข่ายกับผู้ปกครองและมีการประสานภาคีเครือข่ายกับหน่วยงานรัฐและ เอกชน

5. ด้านการประเมินผลและรายงานผล หมายถึง สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวภายในสถานศึกษา มีการประเมินผลโดยหน่วยงานภายนอก หรือภาคีเครือข่ายส่วนร่วม มีการรายงานผลการประเมินเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ และการนำ ผลการประเมินมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2564

ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู ผู้ทำหน้าที่สอนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2564

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนรัฐบาลที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ หมายถึง หน่วยงานรัฐบาลที่บริหารจัดการสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดแพร่

ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดขนาดตามจำนวนนักเรียน ซึ่งแบ่งตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 4 ขนาด คือ

สถานศึกษาขนาดเล็ก	หมายถึง สถานศึกษาที่มีนักเรียน 119 คน ลงมา
สถานศึกษาขนาดกลาง	หมายถึง สถานศึกษาที่มีนักเรียน 120–719 คน
สถานศึกษาขนาดใหญ่	หมายถึง สถานศึกษาที่มีนักเรียน 720–1,679 คน
สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ	หมายถึง สถานศึกษาที่มีนักเรียน 1,680 คนขึ้นไป

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยนับเวลาตั้งแต่วันบรรจุแต่งตั้งจนถึงปัจจุบัน ได้แก่

- ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 1–5 ปี
- ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 6–10 ปี
- ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 11–15 ปี
- ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 16 ปี

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์ในด้านวิชาการ

1.1 ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา

1.2 ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

2. ประโยชน์ในด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 ผลการวิจัยสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ผลการวิจัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับกำหนดเป็นแนวทางหรือนโยบายการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง “สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่” โดยใช้แนวคิดและทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา
 - 1.3 ขอบข่ายของการบริหารสถานศึกษา
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา
 - 2.1 ความหมายของการแนะแนว
 - 2.2 ความสำคัญของการแนะแนว
 - 2.3 ขอบข่ายของงานแนะแนว
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. การบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

บรรจบ บุญจันทร์ (2556, หน้า 38) ได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า หมายถึง การร่วมกันทำกิจกรรมระหว่างผู้บริหารกับสมาชิกในองค์กร เพื่อให้บรรลุตามความมุ่งหมายขององค์กร

เรืองยศ แวดล้อม (2556, สื่อออนไลน์) ได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า หมายถึง การให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารในยุคปัจจุบันต้องมีบทบาทในการจัดการและพฤติกรรมขององค์กร ตลอดจนต้องมีความรู้ ความเข้าใจในทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำเป็นอย่างดี ต้องรู้ถึงเทคนิคในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ บทบาทเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงทักษะอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำองค์กรไปสู่

จุดหมายปลายทางอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ผู้นำที่ดีจะต้องมีวิสัยทัศน์นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2557, หน้า 4) ได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลหลายคนได้ร่วมดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านพฤติกรรมและด้านคุณธรรม ให้บุคคลมีค่านิยมตรงกับความต้องการของสังคม โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยอาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคลอาศัยทรัพยากรอย่างเหมาะสมให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การร่วมกันทำกิจกรรมของบุคคลหลายคน โดยอาศัยความร่วมมือของสมาชิกในสถานศึกษา ใช้กระบวนการบริหารจัดการที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงานสถานศึกษาได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

วรารัตน์ เกิดผลมาก (2558, หน้า 16) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาการปฏิบัติงานด้วยวิธีการต่าง ๆ ในการบริหารงานโรงเรียนให้มีคุณภาพเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายอย่างยอดเยี่ยม

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการที่ดีของผู้บริหารสถานศึกษาอันมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ ประสพการณ์ต่าง ๆ การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนในการปฏิบัติงาน ความสำเร็จลุล่วงในการปฏิบัติงาน การยอมรับจากบุคคลภายในและภายนอกสถานศึกษา ทั้งนี้วิธีการบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษานั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อความก้าวหน้าและความสำเร็จของสถานศึกษาอย่างสำคัญที่สุดอันดับแรก

ขอบข่ายของการบริหารสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 9) ได้แบ่งขอบข่ายการบริหารและการจัดการสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป แต่ละด้านมีขอบข่าย ดังนี้

1. ด้านการบริหารวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งกระจายอำนาจให้สถานศึกษา โดยมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1.1 การวางแผนงานด้านวิชาการ การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับให้ความเห็น การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

1.2 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1.3 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

1.4 การวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้

1.5 การนิเทศการศึกษาและการแนะแนวทางการศึกษาการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา

2. ด้านบริหารงบประมาณ

การบริหารงบประมาณของสถานศึกษา มุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหาร จัดการ มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้โดยมีขอบข่ายการบริหารงบประมาณ ดังนี้

2.1 การจัดแผนงบประมาณ การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ

2.2 การอนุมัติใช้จ่ายเงินงบประมาณ การโอนและเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

2.3 การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณการตรวจสอบติดตามและรายงานผล การใช้งบประมาณตรวจสอบติดตามละรายงานผลการดำเนินงาน

2.4 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา งานกองทุนกู้ยืมเพื่อ การศึกษา

2.5 การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาการเบิกเงินจากคลัง การนำเงิน ส่งคลัง

2.6 การรับการเก็บรักษาเงิน การจ่ายเงิน การจัดทำบัญชีเงิน การจัดทำรายงาน การเงินและงบการเงิน

3. ด้านการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษา สามารถปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองต่อภารกิจของสถานศึกษา โดยขอบข่ายการบริหารงาน บุคคล ดังนี้

3.1 การวางแผนอัตรากำลังการสรรหาและบรรจุแต่งตั้งการจัดสรรอัตรากำลัง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.2 การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทาง การศึกษา

3.3 การเลื่อนขั้นเงินเดือน การลาทุกประเภท การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.4 วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การส่งเสริมประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.5 การส่งเสริมยกย่องเชิดชูเกียรติ การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.6 การส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรม การส่งเสริม สนับสนุนการขอรับใบอนุญาตและการต่อใบประกอบวิชาชีพครู

4. ด้านการบริหารทั่วไป

การบริหารทั่วไป เป็นงานที่ให้บริการสนับสนุน ส่งเสริม ประสานงานและอำนวยความสะดวก รวมทั้งประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลการดำเนินงานของโรงเรียนต่อสาธารณชน โดยมีขอบข่ายการบริหารทั่วไป ดังนี้

4.1 การพัฒนาระบบและเครือข่ายการศึกษา การประสานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา การวางแผนการบริหารงานการศึกษา งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน

4.2 การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์การ การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน

4.3 งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การดำเนินงานธุรการ การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์การ

4.4 การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ บุคคลและบริหารทั่วไป

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของการบริหารสถานศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ มี 4 ด้าน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ทั้งนี้ ขอบข่ายทั้ง 4 ด้าน มีความสำคัญยิ่ง ผู้บริหารจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ เพราะผู้บริหารนั้นเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ครูที่ปฏิบัติการสอนในด้านต่าง ๆ และเป็นผู้ประสานและสร้างความสัมพันธ์กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์นั้นให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อดำเนินงานทิศทางการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

จากแนวคิดและทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา ทั้ง ความหมายของการบริหารสถานศึกษา ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และขอบข่ายของการบริหารสถานศึกษา จะเห็นได้ว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นหัวใจหลักสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงานสถานศึกษาให้สำเร็จเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลและสู่ผู้เรียนอย่างแท้จริง เมื่อได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการบริหารสถานศึกษาแล้ว การบริหารงานแนะแนวจึงจำเป็นต้องศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับงานแนะแนวในสถานศึกษาทั้งด้านความหมายของการแนะแนว

ความสำคัญของการแนะแนว ขอบข่ายของงานแนะแนว รวมทั้งศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้เห็นขอบข่ายงานแนะแนวอย่างชัดเจน จะได้นำไปสู่การบริหารการแนะแนวได้ถูกต้องเหมาะสมและสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด ทั้งนี้เพื่อให้คุณภาพผู้ตัวผู้เรียนอย่างแท้จริง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับงานแนะแนวในสถานศึกษา

ความหมายของการแนะแนว

งานแนะแนวเป็นงานหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจึงจะสามารถจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2559, หน้า ก)

จันตรี ตูลยธำรง (2553, หน้า 20) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลในด้านการศึกษาอาชีพ ด้านส่วนตัว สังคม เพื่อพัฒนาแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง สามารถช่วยตนเองปรับตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

เชาวนา อมรสังเจริญ (2553, หน้า 16) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือส่งเสริม พัฒนาบุคคลให้เข้าใจตนเอง เลือกรัดตัดสินใจได้ด้วยตนเองในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ ด้านส่วนตัว สังคม อย่างถูกต้องเหมาะสม ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม

รัตนา เมืองจินดา (2553, หน้า 12) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลหรือกลุ่มบุคคลให้เรียนรู้และปรับตัวทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ เข้าใจตนเองทั้งด้านความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และบุคลิกภาพ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ตนอยู่ตัดสินใจเลือกรัดสิ่งที่เหมาะสมกับตนเอง แก้ปัญหาปรับตัวให้เข้ากับสังคม สถานการณ์ต่าง ๆ โดยรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้น ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเอง เลือกรัดทางเดินและดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ

ดาวเรือง จินะ (2554, หน้า 13) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือให้คำปรึกษากับบุคคลเพื่อช่วยให้สามารถพัฒนาตนเองสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองปรับตัวแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จในชีวิตและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์

สมพร วงศ์วิธูณ (2556, หน้า 22) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง บริการที่จัดให้กับทุกคน การแนะแนวมีความสำคัญต่อชีวิตทุกระยะต้องยึดถือเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ต้องยึดหลักความจริงที่ว่ามนุษย์ทุกคนมีคุณค่า มีความสามารถ ควรช่วยให้บุคคลได้สร้างจุดหมายในชีวิตที่เหมาะสมและดำเนินชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งเอาไว้ ยึดหลักสิทธิและเสรีภาพระหว่างบุคคล

สรุปได้ว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการในการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถช่วยเหลือพึ่งพาตนเองได้ เรียนรู้ที่จะปรับตัวทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ เข้าใจตนเอง ผู้อื่น เข้าใจในความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และบุคลิกภาพ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ตนอยู่ โดยสามารถตัดสินใจเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อแก้ปัญหาและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคม สถานการณ์ ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน รวมถึงการเลือกแนวทางดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อเป็นพลเมืองโลกอย่างสมบูรณ์

ความสำคัญของการแนะแนว

รัตนา เมืองจินดา (2553, หน้า 15) กล่าวว่า ความสำคัญของการแนะแนวเป็นการพัฒนาคนโดยองค์รวมทั้งทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม จิตใจ เป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเผชิญกับปัญหาทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างผู้มีปัญญารู้เท่าทันโลก เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีชีวิตที่มีความสุขทั้งทางกาย จิตใจ สังคม ปรับตนเองให้เข้ากับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ สามารถบูรณาการความคิด ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม เทคโนโลยี ให้เข้าสู่วิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสมเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 3) กล่าวว่า ความสำคัญของการแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ ปรับตนได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

อัจฉัญญา จูเจริญ (2556, หน้า 19) กล่าวว่า ความสำคัญของการแนะแนวเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลได้ค้นพบตนเอง เข้าใจตนเอง ผู้อื่น สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีทักษะชีวิตในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาโดยวิธีการของตนเองที่เหมาะสม

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการแนะแนว หมายถึง การมีความรู้ ความสามารถ ด้านศักยภาพ และความชำนาญของบุคคลในการนำกระบวนการแนะแนวไปใช้ในการช่วยเหลือ

บุคคลให้สามารถเลือกสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถช่วยในการปรับตัวและช่วยในการแก้ปัญหาอันจะเป็นแนวทางทำให้เกิดการปรับตัวอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง และเป็นพลเมืองโลกได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบข่ายของงานแนะแนว

นักวิชาการได้กล่าวถึงงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ขอบข่ายงานแนะแนว 5 ด้าน ดังนี้

1. งานแนะแนวด้านศึกษารวบรวมข้อมูล

จันตรี ตูลยธำรง (2553, หน้า 24) กล่าวว่า ด้านศึกษารวบรวมข้อมูลเป็นบริการที่ทำการรวบรวม จัดทำแปลความหมายอย่างเป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเพื่อความเข้าใจบุคคล ช่วยให้บุคคลได้เข้าใจ รู้จักตนเองมากขึ้น สามารถเลือกแนวทางการพัฒนาตนเองหาทางป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตนเองมากขึ้นได้อย่างเหมาะสม

ฐานิตา มีเพียร (2553, หน้า 23) กล่าวว่า ด้านศึกษารวบรวมข้อมูลเป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเรื่องความสนใจ ความสามารถ ความถนัด ลักษณะนิสัย สภาพบิดา มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 20) ได้กำหนดไว้ว่า ด้านศึกษารวบรวมข้อมูล เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียนทางด้านการศึกษา อาชีพ บุคลิกภาพ สิ่งแวดล้อม เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดระบบแล้วจะทำให้ผู้แนะแนวได้รู้จักผู้เรียน สามารถให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และพัฒนาได้อย่างถูกต้อง ช่วยให้ผู้เรียนหรือผู้รับบริการเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2555, หน้า 4) ได้กำหนดได้ว่า ด้านศึกษารวบรวมข้อมูล เป็นการศึกษาสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถาม แบบทดสอบ การเขียนอัตชีวประวัติ สังคมมิติ การเยี่ยมบ้าน ข้อมูลเหล่านี้ จะช่วยให้ครูรู้จักผู้เรียนเป็นอย่างดี ต้องการอะไร ควรให้ความช่วยเหลือในลักษณะใด

วารุณี ปารีพันธ์ (2555, หน้า 20) กล่าวว่า ด้านศึกษารวบรวมข้อมูลเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่ช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้นด้วยความตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ในการศึกษาข้อมูลของนักเรียนทั้งด้านส่วนตัว ครอบครัว สุขภาพ การเรียน เรื่องความสนใจ ความสามารถความถนัด

อัจฉญา จูเจริญ (2556, หน้า 35) กล่าวว่า ด้านศึกษารวบรวมข้อมูลเป็นงานที่ทำให้รู้จักผู้เรียนรายบุคคลได้อย่างละเอียดในด้านข้อมูลส่วนตัว อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ที่ช่วยให้ผู้เรียน ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา รู้จักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลไปอธิบายสาเหตุของปัญหา นักเรียนหาแนวทางช่วยเหลือป้องกันและแก้ไข

สรุปได้ว่า งานแนะแนวด้านศึกษารวบรวมข้อมูล เป็นการบริการที่ช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียนมากขึ้น ด้วยความตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้เทคนิคและวิธีการในการศึกษาข้อมูลของนักเรียนทุกด้าน ทั้งด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านความสามารถ ด้านความถนัด ด้านความสนใจ ด้านบุคลิกภาพ เพื่อช่วยทำให้รู้จักนักเรียนได้อย่างละเอียด ทั้งนี้ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาได้รวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปอธิบายถึงสาเหตุของปัญหาและหาทางช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามข้อมูลที่รวบรวมมา

2. งานแนะแนวด้านสารสนเทศ

จันตรี ตูลยธำรง (2553, หน้า 25) กล่าวว่า ด้านสารสนเทศเป็นการรวบรวมข้อมูลที่มีคุณภาพในด้านการศึกษา ด้านอาชีพและด้านส่วนตัวสังคม เพื่อให้ผู้รับบริการสารสนเทศสามารถนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมในการตัดสินใจวางแผนอาชีพ ป้องกันปัญหาพัฒนาคน

ฐานิตา มีเพียร (2553, หน้า 24) กล่าวว่า ด้านสารสนเทศ เป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้วางแผนตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกแนวทางการศึกษา การประกอบอาชีพ วางแผนอนาคตและปรับปรุงบุคลิกภาพได้อย่างเหมาะสม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 21) ได้กำหนดไว้ว่า ด้านสารสนเทศเป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาเป็นกิจกรรมต่อเนื่องจากบริการศึกษา รวบรวมข้อมูลจะช่วยให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ตรงกับความต้องการในการส่งเสริม พัฒนา แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2555, หน้า 5) ได้กำหนดไว้ว่า ด้านสารสนเทศ หมายถึง การให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ที่จำเป็นในการตัดสินใจ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ วัฒนธรรม ศิลธรรม จริยธรรม สุขภาพและนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ เช่น การบรรยาย อภิปรายจัดป้ายนิเทศ การจัดหาเอกสาร คู่มือให้อ่าน ทัศนศึกษา การใช้สื่อภาพยนตร์ วิดีทัศน์ ข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย มีความจำเป็นในการช่วยให้ผู้เรียนตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ป้องกันความล้มเหลว เลือกรับตนให้ทันต่อสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษามีข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจน ถูกต้องและเป็นประโยชน์เพื่อประกอบช่วยในการตัดสินใจของผู้เรียน อันจะเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและสำเร็จตามมาตรฐาน

วารุณี ปารีพันธ์ (2555, หน้า 21) กล่าวว่า ด้านสารสนเทศเป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนและเพื่อให้นักเรียนได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ ข้อมูลประกอบการตัดสินใจด้วยตนเองในการเลือกแนวทางการศึกษา การประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจ

อัจฉญา จูเจริญ (2556, หน้า 36) กล่าวว่า ด้านสารสนเทศเป็นบริการที่ให้ข้อมูลข่าวสารกับนักเรียน โดยครอบคลุมขอบข่ายการแนะแนว ประกอบด้วย สารสนเทศทางการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวสังคม สารสนเทศที่ดีต้องมีความถูกต้อง ทันสมัยเที่ยงตรง ตรวจสอบและสมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้

สรุปได้ว่า งานแนะแนวด้านสารสนเทศ เป็นการบริการข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม แก่นักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจการวางแผนการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิตของนักเรียน โดยจัดนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ป้ายนิเทศ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การจัดนิทรรศการ การเชิญวิทยากร การศึกษาดูงาน การให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ที่ถูกต้องช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม

3. งานแนะแนวด้านให้คำปรึกษา

จันทร์ ดุลยธารง (2553, หน้า 26) กล่าวว่า ด้านให้คำปรึกษาเป็นการให้คำปรึกษาเป็นสัมพันธภาพระหว่างผู้รับบริการให้เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นได้ปรับปรุงทักษะในการตัดสินใจ ทักษะในการแก้ปัญหา ตลอดจนปรับปรุงความสามารถในการที่จะให้ตนเองพัฒนา

ฐานิตา มีเพียร (2553, หน้า 25) กล่าวว่า ด้านให้คำปรึกษาเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จัก เข้าใจ ยอมรับตนเองและปัญหาที่กำลังเผชิญได้เรียนรู้และค้นหาเหตุแห่งปัญหาทางจัดการกับปัญหา และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน เข้าใจตนเอง บุคคล สิ่งแวดล้อม นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง ปรับตัวได้ดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2555, หน้า 7) ได้กำหนดไว้ว่า ด้านให้คำปรึกษาเป็นการช่วยผู้เรียนทั้งด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านชีวิตและสังคมให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจตนเอง รู้ว่าปัญหาของคนอยู่ตรงไหน ควรจะแก้ไขตนเองอย่างไร การแก้ไขนั้นมีกี่ทาง และควรเลือกทางใดจึงจะเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด พร้อมทั้งเกิดความรับผิดชอบในการช่วยเหลือตนเองอย่างแท้จริง เพื่อช่วยให้เด็กสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างรอบคอบและเหมาะสม

วารุณี ปาริพันธ์ (2555, หน้า 23) กล่าวว่า ด้านให้คำปรึกษา เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนเข้าใจตนเอง บุคคล และสิ่งแวดล้อม และนักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกวิถีแก้ปัญหาด้วยตนเอง และปรับตัวได้ดี

อัจฉญา จูเจริญ (2556, หน้า 38) กล่าวว่า ด้านให้คำปรึกษาเป็นการบริการที่ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ค้นพบแนวทาง วิธีแก้ปัญหาได้ด้วยศักยภาพของตนเอง ครูที่ปรึกษาจะต้องสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร ไร้วางใจ และรักษาความลับให้กับผู้มาขอรับคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษานำหลักจิตวิทยามาใช้ในการให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดการยอมรับเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น ลดความคับข้องใจไม่สบายใจ พร้อมยอมรับปัญหาและแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า งานแนะแนวด้านให้คำปรึกษา หมายถึง การจัดกระบวนการที่มีหลักการขั้นตอน จุดมุ่งหมายในการปรึกษาที่ชัดเจนตามหลักการปรึกษาเชิงจิตวิทยา เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จัก เข้าใจ ยอมรับตนเอง ลดละปัญหาที่กำลังเผชิญ และเพื่อให้ได้เรียนรู้ค้นหาเหตุแห่งปัญหา หาทางจัดการกับปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง อันจะเป็นการช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้ค้นพบแนวทางวิธีแก้ปัญหาได้ด้วยศักยภาพของตนเอง โดยผู้ให้คำปรึกษาหรือครูแนะแนวควรเก็บรักษาความลับ เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดการยอมรับ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น ลดความคับข้องใจ ไม่สบายใจ พร้อมยอมรับปัญหาและแสวงหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง ผู้เรียนเมื่อได้ระบายความทุกข์ออกก็จะลดความเครียดและความกดดัน

4. งานแนะแนวด้านจัดวางตัวบุคคล

จันตรี ตูลยธำรง (2553, หน้า 28) กล่าวว่า ด้านการจัดวางตัวบุคคลเป็นบริการที่ช่วยให้บุคคลดำเนินตามแผนที่ตนเองวางไว้ทั้งในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในสถานศึกษาและเมื่อออกจากสถานศึกษาไปแล้ว เพื่อให้ความช่วยเหลือ ให้บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือสามารถพัฒนาตนเองได้ถึงขีดสุดของความสามารถของเขามีอยู่

ฐานิตา มีเพียร (2553, หน้า 27) กล่าวว่า ด้านจัดวางตัวบุคคล เป็นบริการที่มีนักเรียนได้รับบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาตนเอง นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจและความถนัด ตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมตามความรู้ ความต้องการในการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองสนใจ เป็นการส่งเสริมพัฒนาช่วยเหลือผู้เรียนด้วยรูปแบบวิธีการหลากหลาย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 24) ได้กำหนดไว้ว่า ด้านจัดวางตัวบุคคลเป็นบริการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถดำเนินการตามที่ตัดสินใจเลือกไว้ได้เรียนในวิชาหรือประกอบอาชีพที่เลือกไว้ตรงกับความต้องการของตนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2555, หน้า 8) ได้กำหนดไว้ว่า ด้านจัดวางตัวบุคคล เป็นการป้องกัน ส่งเสริม พัฒนา ช่วยเหลือ เป็นการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ ได้รับการฝึกฝน ได้รับการช่วยเหลือ ตามควรแก่กรณี เป็นการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองตามความต้องการอย่างเหมาะสม กิจกรรมที่สนอง ความถนัด ความสนใจ ความสามารถแก่ผู้เรียนทุกกลุ่ม ทุกคน รวมทั้งการจัด ทุนการศึกษา อาหารกลางวัน หางานพิเศษ

วารุณี ปาริพันธ์ (2555, หน้า 21) กล่าวว่า ด้านจัดวางตัวบุคคลเป็นบริการ นักเรียนให้ได้รับข้อมูลที่เป็นต่อการพัฒนาตนเอง เพื่อประกอบการตัดสินใจสร้างจุดมุ่งหมาย ในชีวิตที่เหมาะสม ช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะช่วยตนเองได้ เขารักและเข้าใจตนเอง ผู้อื่นในสังคม ปรับตัวเพื่อที่จะอยู่ร่วมกันได้ดี สามารถแก้ปัญหา เลือกลงและตัดสินใจได้ด้วย ตนเอง สามารถดำเนินชีวิตและปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ ให้เข้ากับสังคม และ สิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดีจนมีความสุข ความเจริญ และความก้าวหน้าในชีวิตได้เข้าร่วมกิจกรรม ตามถนัดและความสนใจ

อัจฉญา จูเจริญ (2556, หน้า 40) กล่าวว่า ด้านจัดวางตัวบุคคลเป็นบริการ ป้องกันส่งเสริม ช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว สังคม ด้วยวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน

สรุปได้ว่า งานแนะแนวด้านจัดวางตัวบุคคล หมายถึง การบริการที่จัดเพื่อให้ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ และจัดเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการฝึกฝน ตามแต่กรณี โดยจัดความช่วยเหลือผู้เรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนหรือสาขาการเรียน ที่เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของตนเอง ให้ผู้เรียนได้สามารถเข้าร่วมกิจกรรม ที่ตอบสนองต่อความถนัด ความสามารถ และความสนใจ รวมทั้งการช่วยเหลือให้ผู้เรียน ได้รับในเรื่องงานพิเศษ ด้านการจัดหาทุนการศึกษา ด้านการจัดหาทุนอาหารกลางวัน ด้านการจัดหา ด้านการส่งเสริมและช่วยเหลือนักเรียนในด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัว และด้านสังคมด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจ ของผู้เรียน และความเป็นไปของโลกอย่างคู่ขนานสมดุลกัน อันจะนำพาผู้เรียนไปสู่ ความเป็นประชากรที่ทรงคุณค่าและเป็นพลเมืองที่ดีของโลกอย่างยั่งยืน

5. งานแนะแนวด้านติดตามและประเมินผล

จันตรี ตูลยธำรง (2553, หน้า 29) กล่าวว่า ด้านติดตามและประเมินผล เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อศึกษาผลของการปฏิบัติงานหรือการให้บริการต่าง ๆ ได้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการแนะแนวมากขึ้น

ฐานิตา มีเพียร (2553, หน้า 28) กล่าวว่า ด้านการติดตามและประเมินผล เป็นการติดตามประเมินผลคุณภาพการให้บริการการจัดกิจกรรมแนะแนว การจัดงานโครงการต่าง ๆ ของงานแนะแนว เพื่อนำผลที่ได้ไปแก้ไข ปรับปรุง การรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการประเมินผลงานเพื่อกำหนดแนวทางปรับปรุงงานแนะแนว

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 24) ได้กำหนดไว้ว่า ด้านติดตามและประเมินผลผู้เรียนภายหลังจากที่ได้รับบริการแนะแนวไปแล้วได้ประโยชน์มากน้อยเพียงไร นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้จัดบริการแนะแนวได้ทราบว่าบริการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นนั้น ได้ผลมากน้อยเพียงใด มีจุดเด่นอะไรบ้าง มีจุดอ่อนที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

กระทรวงศึกษาธิการ (2555, หน้า 9) ได้กำหนดไว้ว่า ด้านติดตามและประเมินผล เป็นการติดตามผลการดำเนินงานแนะแนวต่าง ๆ ที่จัดให้แก่ผู้เรียน การติดตามและประเมินผลประกอบด้วย ด้านติดตามและประเมินผลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้สามารถแก้ปัญหาและปรับปรุงตนในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวและงานอื่น ๆ ของโรงเรียน เช่น ติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ประเมินผลสำเร็จการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และด้านติดตามและประเมินผลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาผลที่ได้จากการดำเนินโครงการแนะแนวว่ามีคุณค่ามากน้อยเพียงใดได้ผลหรือไม่ ควรปรับปรุงพัฒนาอย่างไร และควรขยายผลต่อไปหรือไม่

วารุณี ปาริพันธ์ (2555, หน้า 22) กล่าวว่า ด้านติดตามประเมินผลเป็นการติดตามบริการแนะแนวที่จัดไปแล้ว เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคน ให้สามารถแก้ปัญหาและปรับปรุงตนในด้านต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสม เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวและงานอื่น ๆ ของโรงเรียน ผลที่ได้จากการดำเนินโครงการแนะแนวว่า มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด เพื่อบรรณรวมข้อมูลนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงให้งานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพต่อไป

อัจฉญา จูเจริญ (2556, หน้า 40) กล่าวว่า ด้านติดตามและประเมินผล เป็นบริการติดตามผลการดำเนินงานแนะแนวทั้งสี่บริการข้างต้นว่าดำเนินการไปแล้วเป็นอย่างไร ผลดีผลเสียเกิดขึ้นอย่างไร เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขหรือส่งเสริมผู้เรียนและการดำเนินงานแนะแนวต่อไป

สรุปได้ว่า งานแนะแนวด้านติดตามและประเมินผล หมายถึง การบริการที่มีระบบขั้นตอนในการติดตามประเมินผลคุณภาพการให้บริการ ทั้งการจัดกิจกรรมแนะแนว การจัดงานโครงการต่าง ๆ ของงานแนะแนว ทั้งนี้เพื่อให้ได้นำผลที่ได้ไปแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนา

การวางแผนงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างครบวงจร อันจะเป็นประโยชน์ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามหลักสูตร ได้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพและเต็มตามความสามารถ สู่ความเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน

งานแนะแนวเป็นงานหลักที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจึงจะสามารถจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรได้ แต่จากสภาพการณ์ที่ปรากฏ พบว่า มีปัจจัยซึ่งไม่เอื้อให้สถานศึกษาดำเนินงานแนะแนวที่เป็นผลต่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย จึงได้จัดทำมาตรฐานการแนะแนวตามนโยบายกระทรวงศึกษาและแผนยุทธศาสตร์การแนะแนวระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นกรอบและเกณฑ์ในการดำเนินงานแนะแนว ส่งเสริม กำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินผล การประกันคุณภาพการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2559, หน้า ๖)

มาตรฐานการแนะแนว จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย ได้กำหนดแนวทางให้สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพการแนะแนวและการประเมินงานแนะแนว ประกอบด้วย 3 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2559, หน้า 20-25) ดังนี้

ด้านที่ 1 คุณภาพผู้เรียน

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผู้เรียนรู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเอง และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ผู้เรียนรู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าผู้อื่น และปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนสามารถวางแผนชีวิตด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ผู้เรียนสามารถศึกษา วิเคราะห์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวางแผน
ด้านการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวางแผน
ด้านอาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวางแผน
ด้านส่วนตัวและสังคม

ด้านที่ 2 คุณภาพการดำเนินงานแนะแนว

มาตรฐานที่ 3 ครูแนะแนวดำเนินงานแนะแนวตามหลักการ ปรัชญา ขอบข่าย
เป้าหมายและจรรยาบรรณทางการแนะแนว

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานแนะแนวตามปรัชญา
ขอบข่าย เป้าหมายการแนะแนว

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณการแนะแนว

มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษาจัดบริการแนะแนวและส่งเสริมระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 จัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ครอบคลุมขอบข่ายการแนะแนว
อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ส่งเสริมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษาจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 จัดกิจกรรมแนะแนวสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและ
ครอบคลุมขอบข่ายการแนะแนว

ด้านที่ 3 คุณภาพการบริหารจัดการแนะแนว

มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างมีคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนว

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 บริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 จัดให้มีครูแนะแนว

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 มีภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในงานแนะแนว

จากแนวทางให้สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพการแนะแนวและการประเมินงาน
แนะแนวข้างต้น คุณภาพการบริหารจัดการแนะแนว เป็นปัจจัยควบคุมการดำเนินงานแนะแนว
ในสถานศึกษาที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นกลไกหลักการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย
การควบคุม กำกับติดตามและประเมินผลให้การบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เป็นไปตามมาตรฐานการแนะแนวเกิดคุณภาพที่แท้จริงตรงต่อผู้เรียน ซึ่งคุณภาพการบริหารจัดการแนะแนว มีรายละเอียดดังนี้

ด้านที่ 3 คุณภาพการบริหารจัดการแนะแนว

มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนว หมายถึง ผู้บริหารตระหนักและเห็นความสำคัญของการแนะแนว กำหนดนโยบายให้มีการแนะแนวในสถานศึกษา เอื้ออำนวยให้มีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา

เกณฑ์การพิจารณา

1. ตระหนักและเห็นความสำคัญของการแนะแนว
2. กำหนดนโยบายให้มีการแนะแนวในสถานศึกษา
3. ให้มีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา
4. มีการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวอย่างน้อย

ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 บริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ หมายถึง สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารจัดการแนะแนว มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบ กำหนดบทบาทและภารกิจของคณะกรรมการ มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน มีอาคารสถานที่ เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งมีการนิเทศกำกับติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนว และนำผลการประเมินมาพัฒนาการแนะแนวอย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นนวัตกรรมทางการแนะแนว

เกณฑ์การพิจารณา

1. มีโครงสร้างการบริหารจัดการแนะแนว
2. มีคณะกรรมการพร้อมทั้งกำหนดบทบาทและภารกิจที่ชัดเจน
3. มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานที่เพียงพอ
4. มีอาคารสถานที่ เหมาะสมกับการดำเนินงานแนะแนว
5. มีเครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว
6. มีการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนว
7. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง
8. มีนวัตกรรมทางการแนะแนว

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 จัดให้มีครูแนะแนว/ครูที่ทำหน้าที่แนะแนว หมายถึง สถานศึกษาจัดให้มีครูแนะแนว/ครูที่ทำหน้าที่แนะแนวที่มีคุณวุฒิทางการแนะแนวหรือจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับ

การแนะแนว หรือผ่านการอบรมทางจิตวิทยา และการแนะแนวจากสมาคมวิชาชีพหรือสถาบันที่จัดการศึกษาด้านจิตวิทยาและการแนะแนว รวมทั้งมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับงานแนะแนว

เกณฑ์การพิจารณา

1. มีครูแนะแนวที่มีคุณวุฒิทางการแนะแนวหรือจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว รวมทั้งมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับงานแนะแนว

2. ครูที่ทำหน้าที่แนะแนว ที่ผ่านการอบรมทางจิตวิทยาและการแนะแนวจากสมาคมวิชาชีพหรือสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาด้านจิตวิทยาและการแนะแนว รวมทั้งมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับงานแนะแนว

3. มีอัตราส่วนจำนวนครูแนะแนว/ครูที่ทำหน้าที่แนะแนวต่อผู้เรียน เท่ากับ 1:500

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 มีภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในงานแนะแนว หมายถึง สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือกับบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กร ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาคำเนินงานแนะแนวสำหรับส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสำหรับผู้เรียนทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

เกณฑ์การพิจารณา

1. มีการประสานภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

2. มีการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษาและรายงานผลการดำเนินงาน

3. มีการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการแนะแนวอย่างต่อเนื่อง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน

พิสิษฐ์ จรรย์เอกวิทย์ฐู, สมศักดิ์ สีตาทูลฤทธิ์ และจำนงค์ ศรีมังกร (2560, บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 รวมจำนวนทั้งสิ้น 319 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการแนะแนว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว

2. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

3. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนว จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง

5. ปัญหาการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว รองลงมา ได้แก่ ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว

6. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

7. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

8. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

อารีวัลย์ นาคมิ (2561, บทคัดย่อ) มีการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่ม โรงเรียนปอสุพรรณ-หนองป่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 จำแนก ตาม เพศ อายุ ประสบการณ์ การปฏิบัติงาน และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนปอสุพรรณ-หนองป่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 ทั้ง 12 โรงเรียน จำนวน 113 คน ได้จากการเปิดตาราง

สำเร็จรูปของเคอร์ซีและมอรรูกน (วาโร เฟ็งส์วัตต์, 2551) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Five's Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยรวมทั้ง 3 ด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.842$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ด้านกิจกรรมแนะแนว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (3.772) อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวส่วนในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียน ส่วนในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่าง เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และจำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวม 3 ด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

คณิตร์ จัปจิตต์ (2559, บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานแนะแนวและหาแนวทางการส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานแนะแนว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประชากร คือ ผู้บริหารและครูแนะแนว ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 106 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 2) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมงานแนะแนวกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 มีการดำเนินงานแนะแนวในทุกโรงเรียน รายการที่มีการดำเนินงานแนะแนวในระดับปฏิบัติมากที่สุด คือ โรงเรียนมีโครงการเยี่ยมบ้าน

นักเรียนเพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน ส่วนที่มีการดำเนินงาน
 แนวโน้มในระดับปฏิบัติน้อย คือ การจัดโครงการหางานให้นักเรียนเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน
 2) แนวทางการส่งเสริมงานแนวประกอบด้วยรายการปฏิบัติจำนวนทั้งสิ้น 30 รายการ
 ซึ่งจำแนกตามประเภทของการดำเนินงานแนวโน้มนั้น 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผนในการ
 ปฏิบัติงานแนวโน้มนั้น มี 6 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุด คือจัดทำโครงการแผนงาน
 ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อระบุปัญหาการแนวโน้มนั้นในโรงเรียน ด้านการจัดองค์การ
 งานแนวโน้มนั้น มี 6 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุด คือ โรงเรียนจัดทำแบบสำรวจ
 ความสนใจของนักเรียนต่อกิจกรรมแนวโน้มนั้นของโรงเรียน ด้านการจัดเจ้าหน้าที่ในการ
 ปฏิบัติงานแนวโน้มนั้น มี 6 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุด คือ สถานศึกษาส่งครูและ
 บุคลากรไปฝึกอบรมด้านจิตวิทยาการแนวโน้มนั้นตามสถานที่ต่าง ๆ ด้านการอำนวยความสะดวกในการ
 บริหารแนวโน้มนั้นมี 6 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุด คือ การจัดอบรมในด้าน
 ส่งเสริมความตระหนักถึงความสำคัญของงานแนวโน้มนั้น ด้านการติดตามและประเมินผล
 มี 6 รายการ รายการที่มีความเหมาะสมที่สุด คือ สถานศึกษาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน
 ในการติดตามผลและประเมินผลที่ชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษร โดยทุกรายการมีความเหมาะสม
 และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ธีรภรณ์ สุ่มมาตย์ (2559, บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
 ปัญหาและเปรียบเทียบการบริหารงานแนวโน้มนั้นและเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงาน
 แนวโน้มนั้นตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน
 วัดตะพงนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามเพศ
 วุฒิการศึกษา และอาชีพ จำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม
 แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .31-.77 และ
 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่
 (f) ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และ
 การทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานแนวโน้มนั้นตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนวัดตะพงนอก โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย
2. ปัญหาการบริหารงานแนวโน้มนั้นตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนระดับ
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนวัดตะพงนอกจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และอาชีพ
 โดยรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางพัฒนาการบริหารงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนวัดตะพงนอกโดยรวม คือ ครูควรให้คำปรึกษา ด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนและจัดทำข้อมูลหรือบริการต่าง ๆ ด้านการแนะแนวที่ตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน

วิเชียร จงดี (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา สภาพการบริหารงานแนะแนว ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหาร งานแนะแนวในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ยกเว้นงานสารสนเทศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผลการเปรียบเทียบ สภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 ทั้งนี้เป็นเพราะสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 มีสภาพการบริหารงานแนะแนวที่แตกต่างกันตามสถานภาพและขนาดของ สถานศึกษา ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงพัฒนา การดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ปราณี ดันติตระกูล (2556, บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อทราบ 1) ปัจจัยการควบคุมงานแนะแนวในโรงเรียน และ 2) แนวทางการควบคุมงานแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8-10 ประชากรที่ใช้ใน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8-10 รวมทั้งสิ้น 173 โรงเรียน ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ ผู้ทำหน้าที่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และบุคลากรแนะแนวรวมโรงเรียนละ 4 คน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 428 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการควบคุมงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการควบคุมงานแนะแนวในโรงเรียน ทั้ง 5 บริการ ภาพรวม และแต่ละงานบริการอยู่ในระดับมาก โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

งานบริการให้คำปรึกษา งานบริการจัดวางตัวบุคคล งานบริการติดตามผลงาน การบริการสนเทศและงานบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลตามลำดับ และ 2) การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยันของการควบคุมงานแนะแนวโรงเรียน พบว่า ปัจจัยการควบคุมงานแนะแนวในโรงเรียนทั้ง 5 บริการสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เกศรา น่องคะนึ่ง และดนิตา ดวงวิไล (2560, บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 และ 3) พัฒนาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร และครูแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จำนวน 134 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินองค์ประกอบ ตัวชี้วัด และแนวทางการบริหารงานแนะแนว จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 มีองค์ประกอบ 5 ด้าน และตัวชี้วัด 26 ตัวชี้วัด 2) สภาพปัจจุบันการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนสภาพพึงประสงค์การบริหารงานแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 3) ผลการประเมินแนวทางการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ทั้ง 5 ด้าน 61 แนวทาง พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ชาวนา อมรสงเจริญ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านบริการรวบรวมข้อมูล ด้านบริการสารสนเทศ และด้านบริการ

ติดตามผล อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านให้คำปรึกษา และ 2) การบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนทั้งภาพรวมแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ฐานิตา มีเพียร (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการแนะแนวโรงเรียนชาติวิทยา อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า พัฒนาการบริการงานทั้ง 5 งาน ประกอบด้วย งานศึกษารวบรวมข้อมูลงานให้สารสนเทศ งานให้คำปรึกษา งานป้องกัน ส่งเสริม พัฒนาช่วยเหลือ งานติดตามและประเมินผล โดยดำเนินการตามกรอบงานการพัฒนา 5 ขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การศึกษาระบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลนักเรียนมาวิเคราะห์ความต้องการและออกแบบระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละงานให้ครอบคลุมขอบข่ายงานแนะแนวในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบงานให้สามารถบำรุงรักษาดูแลระบบให้สามารถดำเนินงานแนะแนวได้เป็นอย่างดี

สมทรง สีสม, สุวรรณ ไซติสุกานต์ และอรสา โกศลานันท์กุล (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินการแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการดำเนินงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการดำเนินงานแนะแนวของโรงเรียน ด้านการศึกษาสำรวจข้อมูลมีระดับสูงสุด คือ ด้านงานศึกษาสำรวจข้อมูล รองลงมา คือ ด้านการติดตามและประเมินผล และต่ำสุด คือ ด้านงานสารสนเทศ 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสภาพการดำเนินงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ขนาดของโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ในภาพรวมมีความแตกต่างกันด้านงานสารสนเทศและด้านงานให้คำปรึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาคร มหาหิงค์ และเกรียงไกร ชูระพันธ์ (2561, บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานอนแก่น เขต 4 2) ศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานอนแก่น เขต 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 124 คน ครูแนะแนว จำนวน 124 คน รวมทั้งหมด จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.67-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 4 ในภาพรวม 5 ด้าน อยู่ใน ระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ ด้านบริการติดตามและประเมินผล ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัด วางตัวบุคคล และด้านบริการสารสนเทศตามลำดับ แนวทางการ บริหารงานแนะแนว ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 4

- 1) ควรบันทึกข้อมูลส่วนตัวนักเรียนลงในระเบียบสะสม
- 2) ควรทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน ทุกปีการศึกษา
- 3) ควรนำข้อมูลของนักเรียนมาวิเคราะห์เป็นรายบุคคล
- 4) ควรสร้างเครื่องมือ ในการติดตาม และประเมินผลการบริหารงานแนะแนวทุกด้าน
- 5) ควรจัดทำสถิตินักเรียน ที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา
- 6) ควรนิเทศติดตามงานแนะแนวอย่างสม่ำเสมอ
- 7) ควรประชุมชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายในการบริการ ให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ
- 8) ควรให้ คำปรึกษาแก่นักเรียน ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม
- 9) ควรติดตามผลนักเรียนที่เข้ารับ บริการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ
- 10) ควรตรวจสอบการเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรตาม ความถนัด ความสนใจของนักเรียน
- 11) ควรประสานงานกับฝ่ายวิชาการในการช่วยเหลือ นักเรียน เลือกแผนการเรียนตามความสามารถและความถนัดของนักเรียน
- 12) ควรส่งเสริมให้ บุคลากรได้รับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวมากขึ้น
- 13) ควรดำเนินการรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับ การศึกษา อาชีพ และบุคลิกภาพอย่างเป็นระบบ
- 14) ควรจัดนิทรรศการเกี่ยวกับ ความรู้ในการแนะแนว ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และ
- 15) ควรสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการบริการงานแนะแนว

พชรกมล เปียดี (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนว ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า

- 1) การบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอ ชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
- 2) บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 โดยรวม แตกต่างกัน และด้านให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
- 3) บุคลากรที่อยู่ใน สถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน กลุ่มสถานศึกษาขนาดใหญ่ แตกต่างจากกลุ่มสถานศึกษาขนาดกลาง และ กลุ่มสถานศึกษาขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปนัดดา สิงโต (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัญหาที่พบสูงสุดอยู่ในด้านบริการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมา คือ ปัญหาด้านบริการสารสนเทศ ส่วนด้านที่มีปัญหาลดสุดคือ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 2) แนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส มีดังนี้ 2.1) ด้านบริการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรจัดอบรมการแนะแนวในโรงเรียน และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ แต่งตั้งคณะกรรมการในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล 2.2) ด้านบริการสารสนเทศ บริการข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษา อาชีพ ความรู้ต่าง ๆ ให้กับนักเรียน และควรมีการจัดสรรงบประมาณติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในโรงเรียน 2.3) ด้านบริการให้คำปรึกษา ควรจัดอบรมให้กับครูและบุคลากร เกี่ยวกับจิตวิทยาการแนะแนว และวิธีการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา และการแนะแนวมาให้คำปรึกษาแก่นักเรียน จัดให้มีห้องส่วนตัวสำหรับการให้คำปรึกษา 2.4) ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล จัดหารายได้ระหว่างเรียนให้กับนักเรียน และจัดกิจกรรมในการระดมทุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้กับนักเรียน จัดให้มีการแนะแนวการศึกษาต่อ แนะแนวอาชีพเพื่อช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการเรียน และประกอบอาชีพตรงตามความสามารถของตนเอง 2.5) ด้านบริการติดตามผล มีการติดตามผลการเข้าศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียนหลังสำเร็จการศึกษาและนำผลจากการติดตามมาวิเคราะห์เพื่อนำมาพัฒนาส่งเสริมนักเรียน

อมรรัตน์ คำหอม, ยงยุทธ ยะบุญธง และชูชีพ พุทธิประเสริฐ (2561, บทคัดย่อ) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานแนะแนวในโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2) เพื่อศึกษาการดำเนินการบริหารจัดการงานแนะแนวของสถานศึกษาที่เป็นศูนย์แนะแนวประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ 3) เพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานแนะแนวในโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 4) เพื่อการตรวจสอบประสิทธิภาพของแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานแนะแนวในโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การวิจัยมี 4 ขั้นตอน โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการตรวจสอบแนวทางโดยผู้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พรรณนาวิเคราะห์ และการสรุปแบบอุปนัย

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัญหา คือ ขาดครูแนะแนวที่จบมาทางแนะแนวโดยตรง ส่วนความต้องการ คือ ต้องการให้มีการอบรมแก่ครูผู้ทำหน้าทำงานแนะแนว 2) โรงเรียนที่เป็นศูนย์แนะแนวที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศนั้น มีการดำเนินการบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างมีระบบ โดยมีโครงสร้างการบริหารจัดการงานแนะแนวและภาคีเครือข่าย และมีเอกสารอ้างอิงตามมาตรฐานการแนะแนวอย่างชัดเจน 3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานแนะแนวที่ได้จากการศึกษาเป็นการใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA ในการบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างชัดเจนทุกขั้นตอนของกิจกรรม 4) ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานแนะแนวในโรงเรียนการศึกษาภาคบังคับโดยรวมมีความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

นงคันุช สิงโพธิ์ทอง, ลลิตพร พิชญกุล และอรสา จรุงธรรม (2554, หน้า 6) ศึกษาการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี-สระบุรี ผลการวิจัย พบว่า 1) การดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี-สระบุรี โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านงานป้องกัน ส่งเสริม พัฒนา ช่วยเหลือ รองลงมา ได้แก่ ด้านงานสารสนเทศ ด้านงานติดตามและงานประเมินผล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านงานศึกษารวบรวมข้อมูล และด้านงานให้คำปรึกษา 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี-สระบุรี พบว่า (1) โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดแตกต่างกัน มีการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านงานป้องกัน ส่งเสริม พัฒนา ช่วยเหลือ ไม่มีความแตกต่างกัน (2) โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

3. การบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ตาราง 1 แสดงประเด็นการพิจารณาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

สภาพการบริหารงานแนะแนวของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	พิสิษฐ์ จริยเอกวิทย์ และคณะ (2560)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2559)	คณิศร์ จัปจิตต์ (2559)	ปนัดดา สิงโต (2564)	ธีรภรณ์ สุขมาตย์ (2559)	วิเชียร จงดี (2561)	ปราณี ตันดีตระกูล (2556)	เกศรา นองคะมิ่ง และคณะนิด้า ดวงวิไล (2560)	อมรรัตน์ คำหอม และคณะ (2561)	สาคร มหาสิงค์ และเกรียงไกร สุระพันธ์ (2561)	ความถี่
การกำหนดเป้าหมาย	✓		✓				✓				3
การจัดระบบบริหารและระบบข้อมูล สารสนเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	7
การนิเทศ ติดตามและประเมินผล	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	8
การดำเนินงานแนะแนว	✓	✓	✓						✓		4
การรายงานผลการดำเนินงาน	✓						✓				2
การบริการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็น รายบุคคล				✓	✓	✓		✓		✓	5
การดำเนินงานแนะแนวให้เกิด ความต่อเนื่องและยั่งยืน	✓										1
การบริการให้คำปรึกษา		✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	7
การจัดให้มีครูแนะแนว				✓	✓	✓		✓	✓	✓	6
การมีภาคีเครือข่าย		✓							✓		2

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสำคัญต่อสถานศึกษา การปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจในสภาพการบริหารงาน ซึ่งจะต้องพัฒนาจึงจะประสบความสำเร็จ การบริหารเป็นความสามารถทางพฤติกรรมในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่ให้เกิดคุณภาพภายใต้ระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษานั้น ๆ ด้วยเหตุนี้

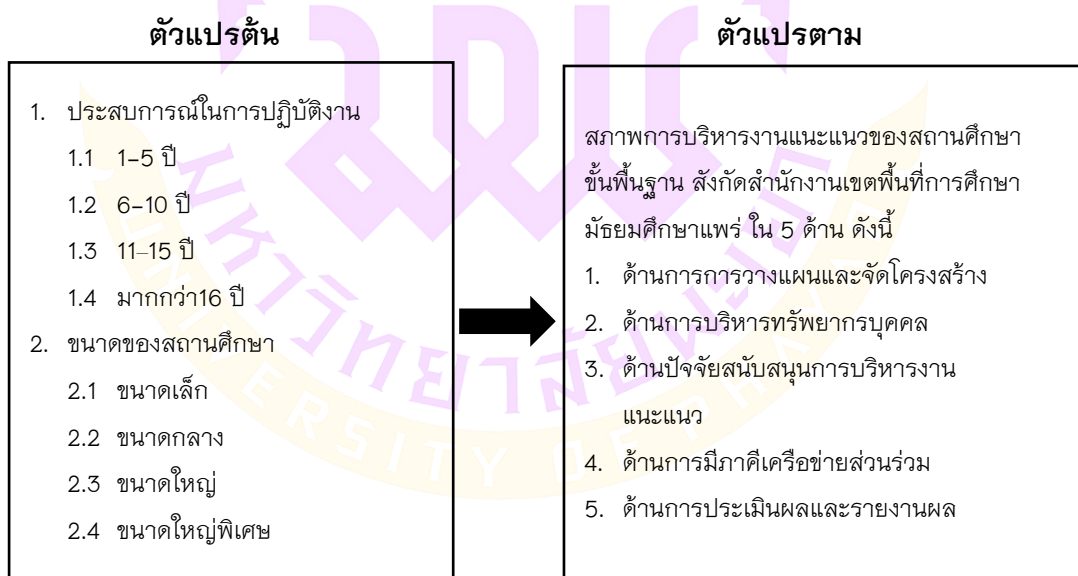
ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ใน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง
2. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล
3. ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว
4. ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม
5. ด้านการประเมินผลและรายงานผล

เมื่อเข้าสู่กระบวนการบริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะและศิลป์ในการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนางานอย่างมีประสิทธิภาพไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อทำการศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 728 คน จำนวน 16 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 16 โรงเรียน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรยามาเน่ (Yamane, 1973, pp. 727-728) (กชพรพรรณ สุทธิหิรัญพงศ์, 2562, หน้า32) ที่คำนวณจากระดับความคลาดเคลื่อนที่ .05 ซึ่งจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+ne^2}$$

โดย n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

E แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (.05)

ดังนั้น เมื่อนำมาคำนวณโดยใช้สูตรของยามาเน่ ข้างต้น จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{728}{1+728(.05)^2}$$

$$= 258.15 \approx 258$$

จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกโดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้น จำนวน 4 ขนาด ได้แก่ สถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษาโดยใช้สูตรของยามานะ

เลือกกลุ่มตัวอย่างครุแต่ละขนาดของสถานศึกษาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากจำนวนครุเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียน ทั้ง 16 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 258 คน

จากขั้นตอนดำเนินการสุ่มตัวอย่างสามารถแสดงรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

โรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ขนาดเล็ก	141	50
โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม	28	10
โรงเรียนสรอยเสวีวิทยา	20	7
โรงเรียนถิ่นโสภาวิทยา	19	7
โรงเรียนห้วยม้าพิทยาคม	18	6
โรงเรียนเมืองแพร์	16	6
โรงเรียนท่าข้ามพิทยาคม	16	6
โรงเรียนเวียงเทพวิทยา	12	4
โรงเรียนบ้านกาดประชานุเคราะห์	12	4
ขนาดกลาง	221	78
โรงเรียนร่องวางอนุสรณ์	50	18
โรงเรียนสองพิทยาคม	49	17
โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์	46	16

ตาราง 2 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
โรงเรียนวังชันวิทยา	42	15
โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์	34	12
ขนาดใหญ่	61	22
โรงเรียนลองวิทยา	61	22
ขนาดใหญ่พิเศษ	305	108
โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่	156	55
โรงเรียนนาวิรัตน์จังหวัดแพร่	149	53
รวม	728	258

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงาน
 แนวโน้มของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น
 แบบสำรวจรายการ (Check-List) ได้แก่ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของ
 สถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพการบริหารงาน
 แนวโน้มของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)
 จำแนกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง
2. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล
3. ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนวโน้ม
4. ด้านการมีภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม
5. ด้านการประเมินผลและรายงานผล

โดยกำหนดระดับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ไว้ 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert's Scale) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง 2) ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล 3) ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว 4) ด้านการมีภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม และ 5) ด้านการประเมินผลและรายงานผล
3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามจากข้อมูลที่รวบรวมทั้งหมดให้ตรงกับเนื้อหา แล้วนำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบ แก้ไขเนื้อหาและการใช้ภาษาปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ดังนี้
 - 5.1 ผศ.ภวิกา ภัคษา อาจารย์กลุ่มวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์
 - 5.2 ผศ.ฤดี กมลสวัสดิ์ อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย (ค.ม.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 - 5.3 นายอนุรักษ วงศ์ชัยพาณิชย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลองวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ มีเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 2.2.6

นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ละท่านมาคิดค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปไว้ใช้ โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งถือว่าเป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความตรงเชิงเนื้อหา

6. ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ได้จากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขและเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับครูในโรงเรียนลองวิทยา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

8. ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยาถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนัดหมายกำหนดการเก็บรวบรวมแบบสอบถามใช้ระยะเวลา 15–20 วัน

3. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามจำนวน 258 ชุด ได้รับกลับคืนมา 258 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง 2) ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล 3) ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว 4) ด้านการมีภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม และ 5) ด้านการประเมินผลและรายงานผล โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จัดลำดับความคิดเห็น โดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวม นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย และใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายตามเกณฑ์ (วิเชียร จงดี, 2561, หน้า 35) ดังนี้

4.51–5.00	หมายถึง	มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับดีมากที่สุด
3.51–4.50	หมายถึง	มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับมาก
2.51–3.50	หมายถึง	มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	หมายถึง	มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับน้อย
1.00–1.50	หมายถึง	มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe')

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติพื้นฐานและทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)

3.4 การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ (Scheffe')

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของ
สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนว
ของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา

1. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของ
สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตาม
ประสบการณ์การปฏิบัติงาน
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของ
สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามขนาด
ของสถานศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 1-5 ปี	58	22.48
	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 6-10 ปี	82	31.78
	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 11-15 ปี	73	28.29
	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 16 ปีขึ้นไป	45	17.44
	รวม	258	100.00
2.	ขนาดของสถานศึกษา		
	สถานศึกษาขนาดเล็ก	50	19.38
	สถานศึกษาขนาดกลาง	22	8.53
	สถานศึกษาขนาดใหญ่	78	30.23
	สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ	108	41.86
	รวม	258	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ข้อมูลด้านประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 6-10 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 31.78 รองลงมา ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 11-15 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 28.29 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 1-5 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 22.48 และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 15 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 17.44 ด้านขนาดสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86 รองลงมาสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 30.23 สถานศึกษาขนาดเล็ก มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 19.38 และสถานศึกษาขนาดกลาง มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.53

ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาพรวมของสภาพ
การบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

สภาพการบริหารงานแนะแนวของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	n = 258		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง	4.28	0.55	มาก
2. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	4.14	0.61	มาก
3. ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว	4.27	0.49	มาก
4. ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม	4.37	0.56	มาก
5. ด้านการประเมินผลและรายงานผล	4.26	0.38	มาก
เฉลี่ยรวม	4.26	0.46	มาก

จากตาราง 4 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมี
ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.26 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 และเมื่อพิจารณาเป็น
รายด้าน พบว่า ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$,
S.D. = 0.56) รองลงมา คือ ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง ($\bar{X} = 4.28$ S.D. = 0.55)
ด้านปัจจัยสนับสนุน การบริหารงานแนะแนว ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.49) ด้านการประเมินผล
และรายงานผล ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.38) และด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล มีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.61)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง

ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง	n = 258		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษากำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ เพื่อพัฒนางานแนะแนวอย่างชัดเจน	4.38	0.62	มาก
2. สถานศึกษากำหนดแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ	4.25	0.58	มาก
3. สถานศึกษามีการประชุมวางแผนการบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ	4.23	0.60	มาก
4. สถานศึกษามีโครงสร้างและจัดระบบบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน	4.24	0.60	มาก
5. สถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานแนะแนวที่ถูกต้อง	4.27	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.55	มาก

จากตาราง 5 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษากำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ เพื่อพัฒนางานแนะแนวอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.62) รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานแนะแนวที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.55) สถานศึกษากำหนดแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.58) และสถานศึกษามีโครงสร้างและจัดระบบบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.60) ส่วนข้อสถานศึกษามีการประชุมวางแผนการบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.60) เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	n = 258		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษามีคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวอย่างชัดเจน	4.41	0.65	มาก
2. สถานศึกษากำหนดบทบาทและภารกิจของคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน	4.40	0.66	มาก
3. สถานศึกษามีการจัดครูแนะแนวหรือครูผู้ทำหน้าที่งานแนะแนวอย่างเพียงพอ	3.92	0.96	มาก
4. สถานศึกษาส่งเสริมอบรมความรู้ด้านงานแนะแนวแก่ครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง	3.70	0.46	มาก
5. สถานศึกษามีแผนการนิเทศการสอนวิชาแนะแนวที่ถูกต้อง	4.30	0.73	มาก
เฉลี่ยรวม	4.14	0.61	มาก

จากตาราง 6 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.65) รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษากำหนดบทบาทและภารกิจของคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.66) สถานศึกษามีแผนการนิเทศการสอนวิชาแนะแนวที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.73) สถานศึกษามีการจัดครูแนะแนวหรือครูผู้ทำหน้าที่งานแนะแนวอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.96) และสถานศึกษาส่งเสริมอบรมความรู้ด้านงานแนะแนวแก่ครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.46) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว

ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว	n = 258		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ที่เหมาะสมกับการดำเนินงานแนะแนว	4.16	0.91	มาก
2. สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ เพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว	4.40	0.52	มาก
3. สถานศึกษามีปัจจัยด้านเครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว	4.44	0.50	มาก
4. สถานศึกษามีปัจจัยด้านงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวอย่างเพียงพอ	4.36	0.60	มาก
5. สถานศึกษาสนับสนุนการสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางการแนะแนวอย่างเป็นระบบ	3.98	0.28	มาก
เฉลี่ยรวม	4.27	0.49	มาก

จากตาราง 7 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนวภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีปัจจัยด้านเครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50) รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่เพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.52) สถานศึกษามีปัจจัยด้านงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.60) สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ที่เหมาะสมกับการดำเนินงานแนะแนว ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.91) และสถานศึกษาสนับสนุนการสร้างและพัฒนา นวัตกรรมทางการแนะแนวอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.28) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการ
บริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม

ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม	n = 258		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษามีแผนการประสานภาคีเครือข่าย การดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ	4.29	0.61	มาก
2. สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างเป็นระบบ	4.43	0.61	มาก
3. สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับ ผู้นำชุมชนอย่างเป็นระบบ	4.36	0.59	มาก
4. สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับ ผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ	4.41	0.55	มาก
5. สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับ หน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นระบบ	4.35	0.61	มาก
เฉลี่ยรวม	4.37	0.56	มาก

จากตาราง 8 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด คือ สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
อย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.61) รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่าย
กับผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.55) สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่าย
กับผู้นำชุมชนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.59) สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่าย
กับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.61) และสถานศึกษา
มีแผนการประสานภาคีเครือข่ายการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.61)
มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการประเมินผลและรายงานผล

ด้านการประเมินผลและรายงานผล	n = 258		ระดับ
	\bar{X}	S.D.	
1. สถานศึกษามีแผนการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ	4.42	0.49	ที่ 1
2. สถานศึกษาประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวจากบุคลากรภายในอย่างเป็นระบบ	4.17	0.59	ที่ 4
3. สถานศึกษาประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวจากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ	4.21	0.41	ที่ 3
4. สถานศึกษารายงานผลการประเมินการดำเนินงานแนะแนวเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ	4.36	0.64	ที่ 2
5. สถานศึกษานำผลการประเมินงานในแต่ละครั้ง มาพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง	4.16	0.36	ที่ 5
เฉลี่ยรวม	4.28	0.55	

จากตาราง 9 พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการประเมินผลและรายงานผลภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีแผนการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.49) รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษารายงานผลการประเมินการดำเนินงานแนะแนวเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.64) สถานศึกษาประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวจากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ (S.D. = 0.41) สถานศึกษาประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวจากบุคลากรภายในอย่างเป็นระบบ

($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.59) และสถานศึกษานำผลการประเมินงานในแต่ละครั้งมาพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.36)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงาน
 แนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ในภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สภาพการบริหารงาน แนว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F
1. ด้านการวางแผนและ จัดโครงสร้าง	ระหว่างกลุ่ม	0.901	3	0.3	0.975
	ภายในกลุ่ม	78.269	254	0.308	
	รวม	79.17	257		
2. ด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.192	3	0.397	1.07
	ภายในกลุ่ม	94.307	254	0.371	
	รวม	95.498	257		
3. ด้านปัจจัยสนับสนุน การบริหารงาน แนว	ระหว่างกลุ่ม	0.653	3	0.218	0.915
	ภายในกลุ่ม	60.466	254	0.238	
	รวม	61.119	257		
4. ด้านการมีภาคี เครือข่ายส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	0.643	3	0.214	0.684
	ภายในกลุ่ม	79.564	254	0.313	
	รวม	80.207	257		
5. ด้านการประเมินผล และรายงานผล	ระหว่างกลุ่ม	1.045	3	0.348	2.448
	ภายในกลุ่ม	36.152	254	0.142	
	รวม	37.198	257		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.79	3	0.263	1.261
	ภายในกลุ่ม	53.062	254	0.209	
	รวม	53.852	257		

จากตาราง 10 สภาพการบริหารงานแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
 พบว่า สภาพการบริหารงานแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาพรวมและรายด้าน
 ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ในภาพรวม จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

สภาพการบริหารงาน แนะแนว	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F
1. ด้านการวางแผนและ จัดโครงสร้าง	ระหว่างกลุ่ม	1.84	3.00	0.61	2.01
	ภายในกลุ่ม	77.34	254.00	0.30	
	รวม	79.17	257.00		
2. ด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	10.34	3.00	3.45	10.28*
	ภายในกลุ่ม	85.16	254.00	0.34	
	รวม	95.50	257.00		
3. ด้านปัจจัยสนับสนุน การบริหารงาน แนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	8.60	3.00	2.87	13.86*
	ภายในกลุ่ม	52.52	254.00	0.21	
	รวม	61.12	257.00		
4. ด้านการมีภาคี เครือข่ายส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	11.20	3.00	3.73	13.75*
	ภายในกลุ่ม	69.00	254.00	0.27	
	รวม	80.21	257.00		
5. ด้านการประเมินผล และรายงานผล	ระหว่างกลุ่ม	4.65	3.00	1.55	12.10*
	ภายในกลุ่ม	32.55	254.00	0.13	
	รวม	37.20	257.00		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.14	3.00	2.05	10.90*
	ภายในกลุ่ม	47.71	254.00	0.19	
	รวม	53.85	257.00		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 10.90$) จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe') ตามตาราง 12-15

ตาราง 12 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe') เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของ สถานศึกษา	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ
ขนาดเล็ก	3.92		0.05067	0.52945*	0.40252*
ขนาดกลาง	3.97			0.47879*	0.35185*
ขนาดใหญ่	4.45				0.12694
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.32				

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดกลาง

ตาราง 13 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe')
เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านปัจจัยสนับสนุน
การบริหารงานแนะแนว จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของ สถานศึกษา	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ
ขนาดเล็ก	4.06		0.0477	0.50364*	0.36037*
ขนาดกลาง	4.11			0.45594*	0.31268*
ขนาดใหญ่	4.56				0.1433
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.42				

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนวแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดกลาง

ตาราง 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe')
เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการมีภาคีเครือข่าย
ส่วนร่วม จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของ สถานศึกษา	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ
ขนาดเล็ก	4.15		0.0264	0.57927*	0.38719*
ขนาดกลาง	4.17			0.55291*	0.36083*
ขนาดใหญ่	4.73				0.1921
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.54				

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วมแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดกลาง

ตาราง 15 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe')
เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการประเมินผลและ
รายงานผล จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของ สถานศึกษา	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ
ขนาดเล็ก	4.13		0.0079	0.37200*	0.24237*
ขนาดกลาง	4.14			0.36410*	0.23447*
ขนาดใหญ่	4.50				0.1296
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.37				

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็กและ
สถานศึกษา ขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการประเมินผลและ
รายงานผล แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษา
ขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ใน
สถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการบริหารงานแนะแนวของ
สถานศึกษา ด้านการประเมินผลและรายงานผลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในสถานศึกษา
ขนาดเล็กและสถานศึกษาขนาดกลาง

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัย เรื่อง สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ และเพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของสถานศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 728 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 258 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ตามความคิดเห็นของครู พบว่า สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการมีภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม รองลงมา ได้แก่ ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนวด้านการประเมินผลและรายงานผล และด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ตามลำดับ โดยแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษากำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ เพื่อพัฒนางานแนะแนวอย่างชัดเจน รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานแนะแนวที่ถูกต้อง สถานศึกษากำหนดแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ และสถานศึกษามีโครงสร้างและจัดระบบบริหารจัดการ

งานแนะแนวอย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอน ส่วนข้อสถานศึกษามีการประชุมวางแผนการบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นทางการเป็นระบบ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวอย่างชัดเจน รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษากำหนดบทบาทและภารกิจของคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอน สถานศึกษามีแผนการนิเทศการสอนวิชาแนะแนวที่ถูกต้อง สถานศึกษามีการจัดครูแนะแนวหรือครูผู้ทำหน้าที่งานแนะแนวอย่างเพียงพอ และสถานศึกษาส่งเสริมอบรมความรู้ด้านงานแนะแนวแก่ครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีปัจจัยด้านเครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่เพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว สถานศึกษามีปัจจัยด้านงบประมาณ สนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวอย่างเพียงพอ สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่เหมาะสมกับการดำเนินงานแนะแนว และสถานศึกษาสนับสนุนการสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางการแนะแนวอย่างเป็นทางการเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเป็นทางการเป็นระบบ รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับผู้ปกครองอย่างเป็นทางการเป็นระบบ สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับผู้นำชุมชนอย่างเป็นทางการเป็นระบบ สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการเป็นระบบ และสถานศึกษามีแผนการประสานภาคีเครือข่ายการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นทางการเป็นระบบมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5 สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านการประเมินผลและรายงานผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีแผนการ

กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ ร่องลงมา ได้แก่ สถานศึกษา รายงานผลการประเมินการดำเนินงานแนะแนวเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณชน สถานศึกษาประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวจากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ สถานศึกษาประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวจากบุคลากรภายในอย่างเป็นระบบ และสถานศึกษานำผลการประเมินงานในแต่ละครั้งมาพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ครูผู้สอนที่มีปฏิบัติหน้าที่ในขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ พบว่า มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผู้บริหารและคณะครู มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉญา จูเจริญ (2556, หน้า 19) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการแนะแนวว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลได้ค้นพบตนเอง เข้าใจตนเอง ผู้อื่น สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีทักษะชีวิตในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาโดยวิธีการของตนเองที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสิษฐ์ จรรย์เอกวิทย์ฐ, สมศักดิ์ สีตากุลฤทธิ์ และ จำนงค์ ศรีมังกร (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการแนะแนว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว

2. สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากสถานศึกษามีการจัดการการบริหารงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ อารีวัลย์ นาคมี (2561, บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่ม โรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 จำแนก ตาม เพศ อายุ ประสบการณ์ การปฏิบัติงาน และระดับการศึกษา พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 โดยรวมทั้ง 3 ด้านมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ในด้านการบริหารกิจกรรมแนะแนวส่วนในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่าง เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน และจำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวม 3 ด้าน พบว่า ไม่แตกต่างแตกต่างกัน

3. สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน มีสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านที่มีความแตกต่าง ได้แก่ ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม และด้านการประเมินผลและรายงานผล ทั้งนี้ เนื่องจากสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีบริบท ปัจจัย และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน จึงส่งผลต่อการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ซึ่งสอดคล้องกับ พิสิษฐ์ จรรย์เอกวิทย์ฐ, สมศักดิ์ สีตาทูลฤทธิ์ และจำนงค์ ศรีมังกร (2560, บทคัดย่อ) ศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนว จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมทรง สีสม, สุวรรณ ชาติสุกานต์ และอรสา โกศลานันท์กุล (2555, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพการดำเนินการแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี

ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ในภาพรวมมีความแตกต่างกัน ด้านงานสารสนเทศและด้านงานให้คำปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร

ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการบริหารงานแนะแนว ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล มีการจัดครูแนะแนวหรือครูผู้ทำหน้าที่งานแนะแนวอย่างเพียงพอ ส่งเสริมครูผู้สอนให้เข้ารับอบรมความรู้ด้านงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการสร้างและพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ การประชาสัมพันธ์งานแนะแนวภายในสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานแนะแนวภายในสถานศึกษา ตลอดจนการนำผลการประเมินการปฏิบัติงานในแต่ละครั้งมาพัฒนางานแนะแนวให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะต่อครูผู้สอน

ครูผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาแนะแนวในลักษณะและรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย ครอบคลุมขอบข่ายการแนะแนว เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ แก้ปัญหา มีการกำหนดเป้าหมายและวางแผนชีวิตในด้านการเรียนและการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

2. ควรศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ เพื่อสนองต่อนโยบายและจุดเน้นของหน่วยงานต้นสังกัด

บรรณานุกรม

- กชพรพรรณ สุทธิศิริพงษ์. (2562). **บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการศึกษา เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เกศรา น่องคะนิง และดนิตา ดวงวิไล. (2560). **โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- คณิศร์ จัปจิตต์. (2559). **การศึกษาแนวทางการส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.** วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). **การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันตรี ตูลยธำรง. (2553). **การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพงานแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- เชาวนา อมรสงเจริญ. (2553). **การบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี.** วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพฯ.
- ลูนิตา มีเพียร. (2553). **การพัฒนาระบบงานแนะแนวโรงเรียนชาตวิทยาอำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ดาวเรือง จินะ. (2554). **การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนแม่ต๋ำวิทยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย โดยใช้เทคนิคการเทียบระดับ.** วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.

- ธีรภรณ์ สุ่มมาตย์. (2559). **ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนวัดตะพงนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- นงค์นุช ลิงโพธิ์ทอง, วิฑิตพร พิษณุกุล และอรสา จรูญธรรม. (2554). **การดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปทุมธานี-สระบุรี.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, ปทุมธานี.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2557). **หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา.** นนทบุรี: ตีรณสาร.
- บรรจบ บุญจันทร์. (2556). **การบริหารสถาบันเพื่อความ เป็นเลิศ.** มหาสารคาม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปนัดดา สิงโต. (2564). **แนวทางการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2.** วารสารวิจัยวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์, 4(3), 61-74.
- ปราณี ดันดีตระกูล. (2556). **ปัจจัยการควบคุมงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ด., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- พชรภมล เปี้ยดี. (2558). **การบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2.** วารสารวิทยาลัยนครราชสีมาฉบับพิเศษก้าวสู่ทศวรรษที่ 2 ของวิทยาลัยนครราชสีมา, ฉบับพิเศษ, 242-250.
- พิสิษฐ์ จริยเอกวิทย์สุ, สมศักดิ์ สีตากลุฑูทธิ และจำนงค์ ศรีมังกร. (2560). **การบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- รัตนา เมืองจินดา. (2553). **การศึกษาความพึงพอใจของครูแนะแนวที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรสด.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- เรืองยศ แวดล้อม. (2556). **การบริหารการศึกษา.** สืบค้นเมื่อ 21 ตุลาคม 2564, จาก <http://lek56.edublogs.org/2014>.

- วารสารณั เกิดผลมาก. (2558). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, ฉะเชิงเทรา.
- วารุณี ปารีพันธ์. (2555). **การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการจัดบริการแนะแนวโรงเรียนบ้านคำแม่นาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- วิเชียร จงดี. (2561). **การศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- สมเกียรติ เจษฎากุลทวี. (2563). **ระบบการบริหารงานแนะแนวแบบมุ่งอนาคตในสถานศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ,** 5(2), 273.
- สมทรง สีสม, สุวรรณนา โชติสุกานต์ และอรสา โกศลานันทกุล. (2554). **สภาพการดำเนินการแนะแนวของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปราจีนบุรี. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์,** 5(1), 43.
- สมพร วงศ์วิฑูณ. (2556). **การบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- สาคร มหาหิงค์ และเกรียงไกร ชูระพันธ์. (2561). **การบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่. (2564). **แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. แพร่: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่.**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **คู่มือการปฏิบัติงานของข้าราชการครู.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). **นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย. (2559).

มาตรฐานการแนะแนว. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2562). **แผนพัฒนาการแนะแนวและแนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว.** กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

อมรรัตน์ คำหอม, ยงยุทธ ยะบุญธง และชูชีพ พุทธรประเสริฐ. (2561). **การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการงานแนะแนวในโรงเรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น** คุณภาพการศึกษาสะเมิง 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

อัจฉญา จูเจริญ. (2556). **ปัญหาการดำเนินงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในจังหวัดระยอง.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

อารีวัลย์ นาคมี. (2561). **สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลุ่มโรงเรียนบ่อสุพรรณ-หนองบ่อสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, กรุงเทพฯ.

Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis** (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพะเยา

UNIVERSITY OF PHAYAO

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.ภวิกา ภักษา อาจารย์กลุ่มวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
2. ผศ.ฤดี กมลสวัสดิ์ อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย (ค.ม.)
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. นายอนุรักษ์ วงศ์ชัยพาณิชย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนลองวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเรื่อง สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

คำชี้แจงในการตอบ

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
2. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สอบถามข้อมูลของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
3. ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่กระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามใด ๆ ทั้งสิ้น

กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้

ขอความกรุณาท่านลงความคิดเห็นในช่องระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวลัคกี้ ธงชัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน/ปี

- 1-5 ปี
- 6-10 ปี
- 11-15 ปี
- มากกว่า 16 ปี

2. ขนาดสถานศึกษา

- ขนาดเล็ก
- ขนาดกลาง
- ขนาดใหญ่
- ขนาดใหญ่พิเศษ

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานและแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

สภาพการบริหารงานและแนวของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ระดับสภาพการบริหาร งานและแนว ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการการวางแผนและจัดโครงสร้าง					
1.1 สถานศึกษากำหนดเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนา งานและแนวอย่างชัดเจน					
1.2 สถานศึกษากำหนดแผนพัฒนาคุณภาพงาน และแนวอย่างเป็นระบบ					
1.3 สถานศึกษามีการประชุมวางแผนการบริหาร จัดการงานและแนวอย่างเป็นระบบ					
1.4 สถานศึกษามีโครงสร้างและจัดระบบบริหาร จัดการงานและแนวอย่างเป็นขั้นตอน					
1.5 สถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การบริหารจัดการงานและแนวที่ถูกต้อง					
2. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล					
2.1 สถานศึกษามีคณะกรรมการดำเนินงานและแนว อย่างชัดเจน					
2.2 สถานศึกษากำหนดบทบาทและภารกิจของ คณะกรรมการดำเนินงานและแนวอย่างเป็น ขั้นตอน					
2.3 สถานศึกษามีการจัดครูและแนวหรือครูผู้ทำ หน้าที่งานและแนวอย่างเพียงพอ					
2.4 สถานศึกษาส่งเสริมอบรมความรู้ด้านงานและแนว แก่ครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง					
2.5 สถานศึกษามีแผนการนิเทศการสอนวิชาและแนว ที่ถูกต้อง					

สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ระดับสภาพการบริหาร งานแนะแนว ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	5	4	3	2	1
3. ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว					
3.1 สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ เหมาะสมกับการดำเนินงานแนะแนว					
3.2 สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ เพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว					
3.3 สถานศึกษามีปัจจัยด้านเครื่องมือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เพียงพอต่อการดำเนินงานแนะแนว					
3.4 สถานศึกษามีปัจจัยด้านงบประมาณสนับสนุน การดำเนินงานแนะแนวอย่างเพียงพอ					
3.5 สถานศึกษาสนับสนุนการสร้างและพัฒนา นวัตกรรมทางการแนะแนวอย่างเป็นระบบ					
4. ด้านการมีภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วม					
4.1 สถานศึกษามีแผนการประสานภาคีเครือข่าย การดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ					
4.2 สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเป็น ระบบ					
4.3 สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับ ผู้นำชุมชนอย่างเป็นระบบ					
4.4 สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับ ผู้ประกอบการอย่างเป็นระบบ					
4.5 สถานศึกษามีการประสานภาคีเครือข่ายกับ หน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็น ระบบ					

สภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ระดับสภาพการบริหาร งานแนะแนว ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	5	4	3	2	1
5. ด้านการประเมินผลและรายงานผล					
5.1 สถานศึกษามีแผนการกำกับ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ					
5.2 สถานศึกษาประเมินผลการดำเนินงานแนะแนว จากบุคลากรภายในอย่างเป็นระบบ					
5.3 สถานศึกษาประเมินผลการดำเนินงานแนะแนว จากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ					
5.4 สถานศึกษารายงานผลการประเมินการดำเนินงาน แนะแนวเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ					
5.5 สถานศึกษานำผลการประเมินงานในแต่ละครั้ง มาพัฒนาการดำเนินงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง					

ภาคผนวก ค ผลการตรวจค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม
เพื่อการวิจัย (Item Congruence Index: IOC)

ข้อ	สภาพการบริหารงาน แนะแนว	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
1. ด้านการวางแผนและจัดโครงสร้าง							
	1.1 สถานศึกษากำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์เพื่อพัฒนางานแนะแนว อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	1.2 สถานศึกษากำหนดแผนพัฒนา คุณภาพงานแนะแนวอย่างเป็น ระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	1.3 สถานศึกษามีการประชุมวางแผน การบริหารจัดการงานแนะแนว อย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	1.4 สถานศึกษามีโครงสร้างและ จัดระบบบริหารจัดการงาน แนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	1.5 สถานศึกษามีระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ งานแนะแนวที่ถูกต้อง	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
2. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล							
	2.1 สถานศึกษามีคณะกรรมการ ดำเนินงานแนะแนวอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	2.2 สถานศึกษากำหนดบทบาทและ ภารกิจของคณะกรรมการ ดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	สภาพการบริหารงาน แนะแนว	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
	2.3 สถานศึกษามีการจัดครูแนะแนว หรือครูผู้ทำหน้าที่งานแนะแนว อย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	2.4 สถานศึกษาส่งเสริมอบรมความรู้ ด้านงานแนะแนวแก่ครูผู้สอน อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	2.5 สถานศึกษามีแผนการจัดการ เรียนรู้วิชาแนะแนวที่ถูกต้อง	-1	+1	+1	1	0.33	ตัดทิ้ง / ปรับปรุง
	2.6 สถานศึกษามีแผนการนิเทศ การสอนวิชาแนะแนวที่ถูกต้อง	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
3. ด้านปัจจัยสนับสนุนการบริหารงานแนะแนว							
	3.1 สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุน ด้านอาคารสถานที่เหมาะสมกับ การดำเนินงานแนะแนว	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	3.2 สถานศึกษามีปัจจัยสนับสนุน ด้านอาคารสถานที่เพียงพอต่อ การดำเนินงานแนะแนว	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	3.3 สถานศึกษามีปัจจัยด้านเครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพียงพอต่อ การดำเนินงานแนะแนว	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	3.4 สถานศึกษามีปัจจัยด้าน งบประมาณสนับสนุน การดำเนินงานแนะแนว อย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	สภาพการบริหารงาน แนะแนว	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
	3.5 สถานศึกษานับสนุนการสร้างและ พัฒนานวัตกรรมทางการแนะแนว อย่างเป็นระบบ	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
4. ด้านการมีภาคีเครือข่ายส่วนร่วม							
	4.1 สถานศึกษามีแผนการประสาน ภาคีเครือข่ายการดำเนินงาน แนะแนวอย่างเป็นระบบ	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
	4.2 สถานศึกษามีการประสานภาคี เครือข่ายกับคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเป็น ระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	4.3 สถานศึกษามีการประสานภาคี เครือข่ายกับผู้นำชุมชนอย่างเป็น ระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	4.4 สถานศึกษามีการประสานภาคี เครือข่ายกับผู้ปกครองอย่างเป็น ระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	4.5 สถานศึกษามีการประสานภาคี เครือข่ายกับหน่วยงานรัฐและ เอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
5. ด้านการประเมินผลและรายงานผล							
	5.1 สถานศึกษามีแผนการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน แนะแนวอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	สภาพการบริหารงาน แนะแนว	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
	5.2 สถานศึกษาประเมินผล การดำเนินงานแนะแนวจาก บุคลากรภายในอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
	5.3 สถานศึกษาประเมินผล การดำเนินงานแนะแนวจากภาคี เครือข่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็น ระบบ	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
	5.4 สถานศึกษารายงานผล การประเมินการดำเนินงาน แนะแนวเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ	0	+1	+1	2	0.67	สอดคล้อง
	5.5 สถานศึกษานำผลการประเมิน งานในแต่ละครั้ง มาพัฒนา การดำเนินงานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.969	.970	25

Item-Total Statistics

ข้อคำถาม	Scale Mean if Deleted	Scale Variance if Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Deleted
1.1 สถานศึกษากำหนดเป้าหมายกลยุทธ์เพื่อพัฒนางานแนะแนวอย่างชัดเจน	96.33	172.851	0.586	0.969
1.2 สถานศึกษากำหนดแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ	96.47	172.671	0.599	0.969

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item–Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1.3 สถานศึกษามีการประชุมวางแผนการบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ	96.63	171.344	0.812	0.967
1.4 สถานศึกษามีโครงสร้างและจัดระบบบริหารจัดการงานแนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน	96.47	173.775	0.723	0.968
1.5 สถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการงานแนะแนวที่ถูกต้อง	96.50	170.190	0.760	0.968
2.1 สถานศึกษามีคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวอย่างชัดเจน	96.30	177.390	0.307	0.971
2.2 สถานศึกษากำหนดบทบาทและภารกิจของคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นขั้นตอน	96.50	172.948	0.655	0.968
2.3 สถานศึกษามีการจัดครูแนะแนวหรือครูผู้ทำหน้าที่งานแนะแนวอย่างเพียงพอ	97.00	165.448	0.748	0.968
2.4 สถานศึกษาส่งเสริมอบรมความรู้ด้านงานแนะแนวแก่ครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง	96.93	165.444	0.760	0.968

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item–Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
2.5 สถานศึกษามีแผนการ นิเทศการสอนวิชา แนะแนวที่ถูกต้อง	96.73	165.375	0.756	0.968
3.1 สถานศึกษามีปัจจัย สนับสนุนด้านอาคาร สถานที่เหมาะสมกับ การดำเนินงานแนะแนว	96.80	170.510	0.783	0.967
3.2 สถานศึกษามีปัจจัย สนับสนุนด้านอาคาร สถานที่เพียงพอต่อ การดำเนินงานแนะแนว	96.77	171.909	0.720	0.968
3.3 สถานศึกษามีปัจจัย ด้านเครื่องมือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เพียงพอต่อ การดำเนินงานแนะแนว	96.80	172.855	0.704	0.968
3.4 สถานศึกษามีปัจจัย ด้านงบประมาณสนับสนุน การดำเนินงานแนะแนว อย่างเพียงพอ	96.60	175.007	0.602	0.969
3.5 สถานศึกษาสนับสนุน การสร้างและพัฒนา นวัตกรรมทางการแนะแนว อย่างเป็นระบบ	96.70	171.872	0.709	0.968

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item–Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
4.1 สถานศึกษามีแผนการ ประสานภาคีเครือข่าย การดำเนินงานแนะแนว อย่างเป็นระบบ	96.47	172.326	0.619	0.969
4.2 สถานศึกษามีการประสาน ภาคีเครือข่ายกับ คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างเป็นระบบ	96.53	168.464	0.889	0.967
4.3 สถานศึกษามีการประสาน ภาคีเครือข่ายกับผู้นำ ชุมชนอย่างเป็นระบบ	96.60	166.800	0.908	0.966
4.4 สถานศึกษามีการประสาน ภาคีเครือข่ายกับ ผู้ประกอบการอย่างเป็นระบบ	96.60	167.490	0.869	0.967
4.5 สถานศึกษามีการประสาน ภาคีเครือข่ายกับ หน่วยงานรัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ	96.57	172.185	0.761	0.968
5.1 สถานศึกษามีแผนการ กำกับ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานแนะแนว อย่างเป็นระบบ	96.50	170.328	0.752	0.968

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item–Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
5.2 สถานศึกษาประเมินผล การดำเนินงานแนะแนว จากบุคลากรภายใน อย่างเป็นระบบ	96.63	165.206	0.856	0.967
5.3 สถานศึกษาประเมินผล การดำเนินงานแนะแนว จากภาคีเครือข่ายที่ เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ	96.53	165.499	0.873	0.967
5.4 สถานศึกษารายงานผล การประเมินการดำเนินงาน แนะแนวเพื่อเผยแพร่สู่ สาธารณะ	96.60	165.972	0.842	0.967
5.5 สถานศึกษานำผลการ ประเมินงานในแต่ละครั้ง มาพัฒนาการดำเนินงาน แนะแนวอย่างต่อเนื่อง	96.63	164.930	0.920	0.966

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำแนกตาม
ขนาดของสถานศึกษา

		Scheffe		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
Dependent Variable	(I) Size	(J) Size	Lower Bound				Upper Bound	
ด้านการ วางแผน และจัด โครงสร้าง	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	สถานศึกษา ขนาดกลาง	0.06	0.10	0.95	-0.22	0.34	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-0.26	0.14	0.33	-0.66	0.14	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	0.03	0.09	0.99	-0.24	0.29	
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	-0.06	0.10	0.95	-0.34	0.22	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-0.32	0.13	0.13	-0.69	0.06	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-0.03	0.08	0.99	-0.26	0.20	
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	0.26	0.14	0.33	-0.14	0.66	
		สถานศึกษา ขนาดกลาง	0.32	0.13	0.13	-0.06	0.69	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	0.29	0.13	0.18	-0.08	0.65	
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	-0.03	0.09	0.99	-0.29	0.24	
		สถานศึกษา ขนาดกลาง	0.03	0.08	0.99	-0.20	0.26	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-0.29	0.13	0.18	-0.65	0.08	

Scheffe			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
Dependent Variable	(I) Size	(J) Size				Lower Bound	Upper Bound
ด้านการ บริหาร ทรัพยากร บุคคล	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	สถานศึกษา ขนาดกลาง	-0.051	0.10	0.97	-0.35	0.24
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.52945*	0.15	0.01	-0.95	-0.11
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.40252*	0.10	0.00	-0.68	-0.12
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	0.0507	0.10	0.97	-0.24	0.35
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.47879*	0.14	0.01	-0.87	-0.09
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.35185*	0.09	0.00	-0.59	-0.11
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.52945*	0.15	0.01	0.11	0.95
		สถานศึกษา ขนาดกลาง	.47879*	0.14	0.01	0.09	0.87
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	0.12694	0.14	0.83	-0.25	0.51
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.40252*	0.10	0.00	0.12	0.68
		สถานศึกษา ขนาดกลาง	.35185*	0.09	0.00	0.11	0.59
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-0.12694	0.14	0.83	-0.51	0.25

		Scheffe		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
Dependent Variable	(I) Size	(J) Size	Lower Bound				Upper Bound	
ด้านปัจจัย สนับสนุน การ บริหารงาน แนะแนว	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	สถานศึกษา ขนาดกลาง	-0.0477	0.08	0.95	-0.28	0.18	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.50364*	0.12	0.00	-0.83	-0.18	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.36037*	0.08	0.00	-0.58	-0.14	
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	0.0477	0.08	0.95	-0.18	0.28	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.45594*	0.11	0.00	-0.76	-0.15	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.31268*	0.07	0.00	-0.50	-0.12	
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.50364*	0.12	0.00	0.18	0.83	
		สถานศึกษา ขนาดกลาง	.45594*	0.11	0.00	0.15	0.76	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	0.1433	0.11	0.61	-0.16	0.44	
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.36037*	0.08	0.00	0.14	0.58	
		สถานศึกษา ขนาดกลาง	.31268*	0.07	0.00	0.12	0.50	
		สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-0.1433	0.11	0.61	-0.44	0.16	

Scheffe			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
Dependent Variable	(I) Size	(J) Size				Lower Bound	Upper Bound
						ด้านกรมี ภาคี เครือข่าย ส่วนร่วม	สถานศึกษา ขนาดเล็ก
สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.57927*	0.13	0.00	-0.95	-0.20		
สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.38719*	0.09	0.00	-0.64	-0.14		
สถานศึกษา ขนาดกลาง	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	0.0264	0.09	0.99	-0.24		0.29
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.55291*	0.13	0.00	-0.91		-0.20
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.36083*	0.08	0.00	-0.58		-0.14
สถานศึกษา ขนาดใหญ่	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.57927*	0.13	0.00	0.20		0.95
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	.55291*	0.13	0.00	0.20		0.91
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	0.1921	0.12	0.48	-0.15		0.54
สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.38719*	0.09	0.00	0.14		0.64
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	.36083*	0.08	0.00	0.14		0.58
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-0.1921	0.12	0.48	-0.54		0.15

Scheffe			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
Dependent Variable	(I) Size	(J) Size				Lower Bound	Upper Bound
						ด้านการ ประเมินผล และ รายงานผล	สถานศึกษา ขนาดเล็ก
สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.37200*	0.09	0.00	-0.63	-0.11		
สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.24237*	0.06	0.00	-0.41	-0.07		
สถานศึกษา ขนาดกลาง	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	0.0079	0.06	1.00	-0.17		0.19
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.36410*	0.09	0.00	-0.61		-0.12
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.23447*	0.05	0.00	-0.38		-0.08
สถานศึกษา ขนาดใหญ่	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.37200*	0.09	0.00	0.11		0.63
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	.36410*	0.09	0.00	0.12		0.61
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	0.1296	0.08	0.50	-0.11		0.37
สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.24237*	0.06	0.00	0.07		0.41
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	.23447*	0.05	0.00	0.08		0.38
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-0.1296	0.08	0.50	-0.37		0.11

Scheffe			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
Dependent Variable	(I) Size	(J) Size				Lower Bound	Upper Bound
						ภาพรวม	สถานศึกษา ขนาดเล็ก
สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.44916*	0.11	0.00	-0.76	-0.14		
สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.27317*	0.07	0.00	-0.48	-0.06		
สถานศึกษา ขนาดกลาง	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	0.01	0.08	1.00	-0.21		0.24
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-.43431*	0.10	0.00	-0.73		-0.14
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	-.25832*	0.06	0.00	-0.44		-0.08
สถานศึกษา ขนาดใหญ่	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.44916*	0.11	0.00	0.14		0.76
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	.43431*	0.10	0.00	0.14		0.73
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	0.18	0.10	0.39	-0.11		0.46
สถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ	สถานศึกษา ขนาดเล็ก	.27317*	0.07	0.00	0.06		0.48
	สถานศึกษา ขนาดกลาง	.25832*	0.06	0.00	0.08		0.44
	สถานศึกษา ขนาดใหญ่	-0.18	0.10	0.39	-0.46		0.11

* The mean difference is significant at the 0.05 level.

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษา
 ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ในภาพรวม จำแนกตาม
 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สภาพการ บริหารงาน แนะแนว		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการวางแผน และจัดโครงสร้าง	Between Groups	0.901	3	0.3	0.975	0.405
	Within Groups	78.269	254	0.308		
	Total	79.17	257			
ด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคล	Between Groups	1.192	3	0.397	1.07	0.362
	Within Groups	94.307	254	0.371		
	Total	95.498	257			
ด้านปัจจัย สนับสนุน การบริหารงาน แนะแนว	Between Groups	0.653	3	0.218	0.915	0.434
	Within Groups	60.466	254	0.238		
	Total	61.119	257			
ด้านการมีภาคี เครือข่ายส่วนร่วม	Between Groups	0.643	3	0.214	0.684	0.563
	Within Groups	79.564	254	0.313		
	Total	80.207	257			
ด้านการ ประเมินผลและ รายงานผล	Between Groups	1.045	3	0.348	2.448	0.064
	Within Groups	36.152	254	0.142		
	Total	37.198	257			
ภาพรวม	Between Groups	0.79	3	0.263	1.261	0.288
	Within Groups	53.062	254	0.209		
	Total	53.852	257			

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ลัคกี้ ธงชัย
วัน เดือน ปี เกิด	14 พฤศจิกายน 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2552 ค.บ. (ภาษาไทย), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ
ที่อยู่ปัจจุบัน	231/1 หมู่ 7 ตำบลหัวฝาย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
ผลงานตีพิมพ์	ลัคกี้ ธงชัย (ผู้บรรยาย). (23 เมษายน 2565). สภาพการบริหารงาน และแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาแพร่. ใน การประชุมวิชาการ บัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 8 (หน้า 214-222). พะเยา: กองบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยพะเยา.

